

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 12 (3512)

СУБОТА, 22 січня 2005 року

Вірили! Знали! Змогли!

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Урочисті заходи з нагоди інавгурації розпочнуться 23 січня у Верховній Раді. З 12.00 до 13.15 відбудеться урочисте засідання парламенту, під час якого новообраний Президент Віктор Ющенко складе присягу.

Відкриє засідання Голова Верховної Ради Володимир Литвин. Після цього пролунає Державний гімн, і Голова Центрвиборчкому оголосить результати президентських виборів. Голова Конституційного Суду повідомить народних депутатів, що новообраний Президент відповідає всім вимогам Конституції, і вручить Віктору Ющенку текст присяги. Віктор Ющенко покладе праву руку на Конституцію України і Пересопницьке Євангеліє, виголосить і підпише присягу. Далі Голова Конституційного Суду проголосить вступ нового Президента на посаду, Голова Центрвиборчкому вручить йому посвідчення Президента, а Голова Конституційного Суду — символи президентської влади. Віктор Ющенко виступить з інавгураційною промовою. Перед закриттям урочистого засідання Верховної Ради нинішній уряд складе перед новим Президентом повноваження.

Зі стін парламенту події перемістяться на майдан Незалежності. Там Віктор Ющенко виступить з промовою та виголосить перед народом присягу, бо саме народ зумів захистити свій вибір та привести до влади нового Президента. На Майдані очікується чимало обіцяних організаторами інавгурації приємних несподіванок.

Після Майдану новий Президент Віктор Ющенко прибуде до Маріїнського палацу, де відбудеться офіційний прийом для численних закордонних гостей — президентів та прем'єрів інших країн, представників міжнародних організацій... Там само пройде символічна військова церемонія. А на Майдані о 15.00 розпочнеться святковий концерт, в якому візьмуть участь музиканти — учасники помаранчевої революції.

О 19.00 розпочнеться присвячений інавгурації святковий концерт у палаці «Україна».

У зв'язку з інавгурацією Державтоінспекція закликає водіїв 23 січня утриматися від поїздок центром Києва, оскільки цього дня можливі ускладнення руху. Крім того, 23 січня буде заборонена стоянка всіх видів транспорту на вулицях Грушевського, Хрещатик, Інститутській, Ольгинській, Городецького, Шовковичній, Лютеранській, Круглоуніверситетській, на деяких ділянках Червоноармійської, Предславинської, вулиці Тельмана, Європейської та Бессарабської площ.

БЛІЦОПИТУВАННЯ

Чи хотіли б ви потрапити на інавгурацію Президента?

Оксана Косик, викладач біологічного факультету Національного університету імені Тараса Шевченка:

— Хотілося б подивитися концерт в палаці «Україна»! Але врешті це неважливо, бо я обов'язково буду на інавгурації на Майдані. Для мене це — втілення тих позицій, які я захищала під час помаранчевої революції.

Віктор, працівник торгівлі (відмовився назвати компанію):

— Я побачу все по телевізору. Але, як на мене, до цієї інавгурації надто багато уваги, роблять чергове шоу, напевно, знову за гроші платників податків...

Наталя Андрощук, журналіст Парламентського телебачення:

— Так. Але поки що не знаю, чи вдасться мені бути в парламенті під час церемонії (уявляєте, скільки журналістів хотіли б туди потрапити!). Гадаю, інавгурація для багатьох людей символізує віру в те, що життя зміниться на краще.

Віктор Сорока, парламентський журналіст програми «Факти» каналу ICTV:

— Звичайно, хотів би. І не тільки у Верховній Раді, а й на Майдані, і в палаці «Україна»... У масштабності нам, звісно, не переплюнути Америку, але, мабуть, це й не потрібно. Крім зовнішнього антуражу, хочу почути від Президента чіткі слова: як і куди рухатиметься наша країна.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Судді присягатимуть перед новим Президентом

Вечірнє засідання 20 січня

До Верховної Ради прийшов Президент України Леонід Кучма. Він мав взяти участь у церемонії складання присяги суддями Конституційного Суду — Валентином Коваленком, призначеним указом Президента України від 5 січня, та Андрієм Стрижаком, призначеним VI позачерговим з'їздом суддів України 27 грудня. У парламенті також були присутні в. о. Прем'єр-міністра Микола Азаров, голови Конституційного та Верховного судів. Така процедура складання присяги суддями КС передбачена Конституцією. Однак представники фракцій «Наша Україна» і БЮТ заблокували парламентську трибуну, протестуючи проти присутності Л. Кучми і М. Азарова у сесійній залі. Вони вважали, що ця церемонія повинна відбуватися вже за нових Президента і глави уряду. Голова Комітету ВР з питань державного будівництва і місцевого самоврядування Анатолій Матвієнко (БЮТ) звинуватив Леоніда Кучму в розігруванні у сесійній залі «чергового фарсу» і наголосив, що питання про призначення суддів КС не розглядалося у профільному комітеті.

(Закінчення на 2-й стор.).

КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ

Карл БРЮЛЛОВ

(1799—1852 рр.).

Італійка, яка чекає дитину, роздивляється сорочку, чоловік майструє колиску (1831 р.).

Дух соборності

«Схід і Захід разом!» — це гасло, надзвичайно популярне під час помаранчевої революції, з'явилося не у наші дні, бо ідея соборності України існувала завжди, незалежно від кордонів чи амбіцій політиків. І саме далекого 22 січня 1919 року, у ворожому оточенні, вона вилилася в об'єднання двох українських держав — Української Народної Республіки та Західноукраїнської Народної Республіки — в єдину українську державу. «Віднині зливаються в одно віками відділені одна від одної частини України — Галичина, Буковина, Закарпаття і придніпрянська Україна в одну Велику Україну. Сповнилися відвічні мрії, для яких жили й за які вмирали найкращі сини України. Віднині є тільки одна незалежна Українська Народна Республіка. Віднині український народ, звільнений могутнім поривом своїх власних сил, має змогу об'єднати всі зусилля своїх синів для створення нероздільної незалежної Української держави на добро і щастя українського народу», — проголошено в Акті Директорії про з'єднання всіх українських земель, що увійшов до історії як Акт Злуки. Відтоді вже ніщо не могло знищити оце усвідомлення єдності народу. Символічно, що саме 22 січня 1990 року «живий ланцюг» від Києва до Львова засвідчив єдине прагнення українського народу до державної незалежності. І цей дух соборності, який живе в усьому народі, ніколи не дозволить політикам знову поділити одну незалежну Україну на дві України.

Фото Олексія ВАЩЕНКА.

Свято соборності України. 1990 р.

Фото Анатолія МИХАЙЛОВА (Укрінформ).

Святкування Дня злуки у місті Стрию (нині Львівська область). 1919 р.

Ветерани проти применшення подвигу

ДО 60-РІЧЧЯ ПЕРЕМОГИ

Серед заходів, якими на Житомирщині відзначили 61-шу річницю визволення області від фашистів, і наукова конференція, на якій у розповідях ветеранів ожили героїчні сторінки Великої Вітчизняної війни. Колишні фронтовики рішуче засудили спроби применшити значення всенародного подвигу задля перемоги над фашизмом.

На знімку: ветеран двох воєн — Великої Вітчизняної та афганської — генерал у відставці Степан Семенов з активістами ветеранської організації Анатолієм Трещовим та Всеволодом Процюком.

Фото Олексія КАВУНА.

Бій за землю

Сорок жителів селища Козина Обухівського району Київської області дістали травми різної тяжкості після штурму приміщення селищної ради групою людей під керівництвом колишнього голови селищної ради Валентини Горобець. Про це повідомив голова опікунської ради селища Козин Микола Чорний.

За його даними, семеро людей, з них четверо — вчителі, нині перебувають в Обухівській районній лікарні та у лікарні смт Українка. Дві особи лежали у реанімації, отримавши черепно-мозкові травми. За словами Миколи Чорного, метою штурму, в якому взяли участь до ста людей, було винести з приміщення ради всі документи, які могли б допомогти виявити зловживання під час роздачі земель в елітних місцях. Комісія, яка на той час працювала в сільраді з документами, встановила незаконну роздачу майже 500 га землі. Цікаво, що частину цих земель було виділено Генпрокуратурі.

У липні 2004 року Генпрокуратура порушила кримінальну справу проти Валентини Горобець і усунула її від виконання обов'язків. Після її затримання деякі політичні партії висловили свою підтримку голові козинської селищної ради. Зокрема, із такими закликами виступили Українська національна консервативна партія та Українська республіканська партія «Собор».

22—23 січня в Україні хмарна погода, мокрий сніг з дощем, ожеледиця. Вітер південно-західний, 5—10 м/с, місцями пориви 15—20 м/с. Температура вночі від 2 градусів морозу до 3 градусів тепла, в західних, північних та центральних областях 0—5 градусів морозу, вдень близько 0. У Карпатах вночі 6—11 градусів морозу, вдень 3—8 градусів морозу. На півдні та в східних областях вночі 1—6 градусів тепла, вдень 4—9, у Криму до 12 градусів тепла. 24 січня місцями пройде невеликий сніг, температура дещо знизиться.

У Києві 22—23 січня хмарна погода з проясненнями, мокрий сніг. Температура від 2 градусів морозу до 3 градусів тепла, вночі 23 січня 0—5 градусів морозу.

У НОМЕР

ООН чекають реформи

Виконувач обов'язків Міністра закордонних справ України Костянтин Грищенко прийняв послів Німеччини Дітмара Штюдеманна, Індії — Шехххолена Кіпгена, Бразилії — Ренато Луїз Родрігеса Маркеса і Японії — Кищиро Амае.

Зустріч відбулася на прохання дипломатів, повідомив керівник прес-служби МЗС України Маркіян Лубківський. У ході бесіди обговорювалися шляхи й перспективи реформування Ради безпеки ООН, як одна з найбільш актуальних проблем, що стоять на порядку денному цієї організації. Німеччина, Індія, Японія і Бразилія претендують на місця постійних членів РБ ООН.

Процвітання в єдності

Це викарбуване на гербі півострова гасло було особливо актуальним під час відзначення 14-ї річниці відновлення автономного статусу Криму. Промовці на урочистостях зазначали: за роки становлення автономії мешканці півострова на власному досвіді навчилися цінувати такі фундаментальні цінності, як стабільність, громадянський мир і міжнаціональна злагода. А на думку кримського прем'єра Сергія Куніцина, нині час звернутися до закону України про розмежування повноважень між Кримом та центром і внести до нього певні зміни, щоб наповнити Конституцію автономії реальними економічними повноваженнями.

Кращих представників різних галузей під час урочистостей вшанували нагородами, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

Не підтримали заклики до непокори

Металурги України не підтримують діяльність так званого страйкового комітету, створеного в Донецьку. (Він закликав провести всеукраїнську акцію непокори проти рішення Центрвиборчкому про обрання Президентом України Віктора Ющенка та його підтримки Верховним Судом України). Про це заявив на щорічній балансовій нараді у Дніпропетровську голова ЦК профспілки працівників металургійної та гірничовидобувної промисловості України Володимир Козаченко. У заклику пропонувалося блокувати виробничі процеси, припинити відвантаження готової продукції, перекривати магістралі, **повідомляє наш власний кореспондент Сергій КОРОБКА.**

У день інавгурації Віктора Ющенка «Укрпошта» вводить в обіг понад півмільйона художніх поштових марок номіналом 45 копійок «Майдан Незалежності. Листопад-грудень 2004 р.»

Судді присягатимуть перед новим Президентом

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Вечірнє засідання 20 січня

(Початок на 1-й стор.).

На це Голова Верховної Ради України Володимир Литвин відповів: жодного разу, відколи парламент розглядає питання про призначення суддів КС — із 1996 року, це питання не розглядалося у комітеті. «Це процедурне питання переведено у політичну площину», — сказав В. Литвин і додав, що у майбутньому необхідно буде ухвалити політичне рішення про складання присяги суддями КС. Щоб «парламент гідно вийшов із цієї колізії», Голова ВР запросив керівників депутатських фракцій і груп на нараду до свого кабінету. Л. Кучма і М. Азаров залишили сесійну залу і більше в ній не з'явилися. Депутати так і не повернулися до цього питання, а судді КС так і не змогли скласти присягу.

Перейшовши до розгляду питань за порядком денним, парламент ухвалив у першому читанні зміни до законів України стосовно фінансування Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, внесені Нацбанком України. Цілком зрозуміло, чому це питання особливо турбувало народних обранців: ще не загоєно рану від втрати і знецінення всіх заощаджень наших громадян в Ощадбанку колишнього СРСР. Як доповів заступник Голови НБУ Олександр Шлапак, законопроект визначає додаткове джерело фінансування фонду за рахунок 20 відсотків прибутку НБУ: за підсумками року в разі перевищення кошторисних доходів над кошторисними витратами НБУ вносить 80 відсотків від суми перевищення доходів над витратами до держбюджету на покриття дефіциту бюджету, а 20 відсотків — до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб. За словами О. Шлапака, нині у разі банкрутства банку вкладникам виплачується компенсація в розмірі лише трьох тисяч гривень. А розроблений законопроект спрямований на збільшення гарантованої суми відшкодування коштів за вкладами і поступове наближення її розмірів до рівня компенсації вкладів фізичних осіб у цивілізованих країнах світу.

У першому читанні також схвалено зміни до закону «Про молодіжні та дитячі громадські організації», якими вилучається із чинного закону положення щодо Українського національного комітету молодіжних організацій, які визнано Конституційним Судом неконституційними.

Повернувшися до розгляду законопроекту про внесення змін до Закону «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною», який на ранковому засіданні було схвалено за основу, депутати прийняли цей документ як закон. Він передбачає право на отримання пенсії за особливі заслуги працюючим пенсіонерам з 1 січня 2006 року.

Перед закриттям засідання головуючий Адам Мартинюк оголосив про те, що народний депутат Олександр Бандурка вийшов із групи «Демократичні ініціативи» й увійшов до фракції «Єдина Україна».

Юліана ШЕВЧУК.

Військовим перераховуватимуть пенсії

Ранкове засідання 21 січня

Народні депутати розглянули два проекти змін до Закону «Про Державний бюджет України на 2005 рік». Стосовно перерахунку пенсій військовим пенсіонерам (законопроект прийняли за основу) та щодо нульової ставки ввізного мита для деяких товарів (відхилили). Нині наявний дисбаланс у нарахуваннях пенсій військовим, що у різні роки виходили на заслужений відпочинок.

Верховна Рада ухвалила й низку інших документів. Зокрема, у першому читанні — законопроект «Про основні засади державної політики запобігання алкоголізму в Україні». Ним передбачається встановити обмеження у споживанні та продажу алкогольних напоїв. У документі йдеться і про засади проведення антиалкогольної освіти та виховання, основні напрями роботи із захисту здоров'я громадян від наслідків вживання алкогольних напоїв, заходи із соціальної адаптації та реабілітації хворих на алкоголізм.

А на початку засідання Голова Верховної Ради Володимир Литвин оголосив про входження народного депутата Іштвана Гайдоша до СПУ і про вихід із СДПУ(о) Анатолія Франчука. Також було поінформовано про утворення нової депутатської групи промисловців та підприємців «Воля народу» і привітав з днем народження народного депутата **Сергія Іванова (на знімку праворуч)**.

Під час традиційних виступів і заяв Микола Томенко («Наша Україна») запросив всіх бажаючих, насамперед киян та гостей столиці, на народну громадську інавгурацію Президента України, яка відбудеться у неділю о 13.30 на майдані Незалежності.

Іван Бокий (СПУ) закликав нову владу терміново формувати уряд, який контролюватиме ситуацію на селі. Комуніст Борис Олійник акцентував увагу парламенту на проблемах телекомпанії «Культура», які відображають загальний принизливий стан культури в нашій країні. Представники БЮТ внесли пропозицію виключити знов поставлене питання про складання присяги суддями Конституційного Суду, яке напередодні не відбулося через блокування трибуни.

Яна СТАДІЛЬНА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПІДСУМОК ТИЖНЯ

Кого назве Віктор Ющенко?

Після рішення Верховного Суду, яким Віктору Януковичу відмовлено у задоволенні скарги на дії Центрвиборчкому, та оприлюднення результатів повторного голосування завершився, нарешті, виборчий процес. Головний підсумок не лише останнього тижня, а принаймні останнього півріччя, буде підбито завтра, 23 січня, коли у Верховній Раді відбудеться інавгурація нового Президента України Віктора Ющенка. Цього само дня нинішній склад Кабінету Міністрів України складе перед новим Президентом свої повноваження, і цілком можливо, що вже під час виступу з інавгураційною промовою Віктор Ющенко назве кандидатуру на посаду нового глави уряду. Протягом нинішнього тижня обговорення прізвищ можливих кандидатів на посаду прем'єра і було найголовнішим питанням. До названих самим Віктором Ющенком претендентів — Юлії Тимошенко, Петра Порошенка, Олександра Мороза та Анатолія Кінаха — додалися Олександр Зінченко та Юрій Єхануров. Хто з них має найбільше шансів очолити уряд?

Найголовнішими претендентами і конкурентами вважають Петра Порошенка і Юлію Тимошенко. Щоправда, позиції останньої значно посилює підписана напередодні виборчої кампанії угода між «Нашою Україною» та Блоком Юлії Тимошенко, за якою в разі перемоги Віктора Ющенка він зобов'язується запропонувати кандидатуру Тимошенко на пост прем'єра і сприяти її затвердженню Верховною Радою. Існування таких домовленостей Віктор Ющенко підтвердив в інтерв'ю, зазначивши: «Є протокол, який передбачає, що я скерую свої зусилля на підтримку моєю фракцією Юлії Тимошенко, якщо її кандидатуру винесуть на голосування. Але це не означає, що саме її кандидатуру буде винесено на голосування в першу чергу... При цьому нам треба відділити лідерство в партії та бізнес від посади прем'єра... Бо у когось із колег може виникнути підозра, що крісло прем'єра буде використовуватись для розбудови певної політичної сили». Утім, у четвер агентство УНІАН повідомило, що має у своєму розпорядженні копію цієї угоди, в якій чітко зазначено: «Після перемоги на президентських виборах Ющенко вносить кандидатуру Тимошенко на пост Прем'єр-міністра для затвердження Верховною Радою. Ющенко силою власного морального авторитету, переконливістю головних програмних положень і збалансованістю кадрової політики сприяє результативному голосуванню парламенту з цього питання». Якщо врахувати, що нова пропрезидентська більшість віддасть не менше 250 голосів за кандидатуру, внесену Ющенком, то зрозуміло, що все залежить від його слова. Тимошенко, коли її запитали, чому команда, яка готується отримати владу, поки що не запропонувала одну кандидатуру, відповіла, що «на це питання має відповісти сам Віктор Ющенко. А її відповідь така: коли ми створювали коаліцію, котра хотіла представляти народ, ми знали, хто буде прем'єром. Не було жодних проблем і дискусій. Коли мова йде про мене, то можу лише сказати, що за час роботи в уряді Ющенка до мене претензій не було». А в інтерв'ю телеканалу «НТН» вона повідомила, що мала зустріч з Віктором Ющенком, і він підтвердив, що дотримається закріплених в угоді обіцянок.

Тим часом Петро Порошенко, коментуючи інформацію про претензії Юлії Тимошенко на посаду глави уряду, сказав, що не конкурує ні з Тимошенко, ні з іншими людьми з команди Ющенка та що під час складання коаліційної угоди він був членом робочої групи, і ніяких документів, які розподіляють урядові пости, координаційна рада не підписувала. Крім того, він додав, що вибори виграли не Блок Юлії Тимошенко і не партія «Солідарність», а коаліція Віктора Ющенка, тож за результативність влади відповідатиме вся команда, незалежно від того, хто стане прем'єром. Отже, Петро Порошенко також визнає, що все залежить від Віктора Ющенка. До того ж і він, і Юлія Тимошенко заявили, що незалежно від того, хто стане прем'єром, команда залишиться єдиною.

Отже, прем'єром стане той, кого назве Ющенко. Кого назве новий Президент, дізнаємося найближчим часом.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Двері ЄС відчинені

Із завершенням процесу президентських виборів в Україні Голову Верховної Ради Володимира Литвина особисто привітав верховний представник Євросоюзу з питань зовнішньої політики і безпеки Хав'єр Солана.

Під час учорашньої зустрічі глава зовнішньополітичного відомства ЄС повторив теплі слова на адресу Володимира Литвина та українського парламенту, які раніше було викладено в його листі на ім'я глави ВР. Безпосереднім учасникам трьох «круглих столів» з врегулювання політичної кризи в Україні було що пригадати і що сказати одне одному. Хав'єр Солана знову наголосив на ключовій ролі Верховної Ради в цьому процесі, а також висловив сподівання, що тісне співробітництво, котре виникло в ті нелегкі дні, знайде своє продовження в найближчому майбутньому. Двері ЄС відчинено для України, і від Києва залежать терміни вступу в цю організацію.

Яна СТАДІЛЬНА.

Ідуть у відставку й опозицію

Голови державних адміністрацій Закарпатської області Іван Різак, Чернівецької — Михайло Романів та Чернігівської — Валентин Мельничук подали у відставку. Про це повідомили у пресслужбах цих адміністрацій.

Як пояснив Нестор Шуфрич, керівники областей прийняли таке рішення, керуючися позицією СДПУ(о), до лав якої входять. До того ж вони не можуть займати свої посади, оскільки, за словами Шуфрича, СДПУ(о) йде в опозицію до новообраного Президента. Вчора у відставку подав і Анатолій Близнюк — голова Донецької ОДА.

А Леонід Кучма вже підписав указ про звільнення голови Івано-Франківської облдміністрації Михайла Вишиванюка, який є депутатом обласної ради.

Вітаємо, колего!

Власний кореспондент газети «Голос України» у Львівській області Оксана Телепчі святкує сьогодні день народження.

Вітаємо тебе, Ксеню!

Нехай сповнюється душа радістю й теплом, здорова будь, весела й щаслива! Нехай рушничок долі яскраво квітне, дух і воля міцніють, а наснага не вичерпується. Щоб герої траплялися частіше, а публікації в «Голосі» були рясніші!

З повагою і любов'ю до тебе «голосоукраїнці».

ТРИВОГА

Січень: час рахувати майбутні врожайні збитки

Чим обернеться для сільського господарства країни глобальне потепління? — ця тема стала предметом обговорення на засіданні, що відбулося в Національній спілці журналістів. Висловитися вирішили фахівці, причетні до аграрної науки, та гідрометеорології. Найближча перспектива, спричинена зимою, що більше схожа на весну, збентежує. Через можливий удар морозу по фруктових деревах, які прокинулися завдяки теплу, нависла реальна загроза неврожаю плодових культур у південних регіонах. Польовим озимим культурам досаджають гризуни, що розплодилися непомірно. Додатковою кормовою базою для них стало розгублене на нивах зерно щедрого торішнього врожаю. Сільськогосподарські площі в окремих областях нагадують живий сірий килим. Чисельність мишей у деяких регіонах становить 90 колоній на гектар, зазначив завідувач лабораторії інтенсивних технологій зернових колосових культур і кукурудзи Інституту землеробства Української академії аграрних наук Іван Свидинюк. Це при тому, що коли концентрація дрібних гризунів досягає 5—8 колоній на гектар, економічно доцільно проводити обробку.

Січневі теплі днини сприятливі й для польових бур'янів. Вони непогано перезимували, і їх кількість сягає 250—300 одиниць на квадратний метр. Тож навесні потрібно буде вносити в грунт багато гербіцидів. Чи вистачить коштів на всі превентивні заходи в аграрників — питання риторичне. Третина господарств, попри щедрий торішній врожай, закінчила сезон зі збитками, ще третина — ледве перевалила межу рентабельності.

Галина КВІТКА.

До речі

Жеруть миші гроші

Уряд ухвалив рішення виділити на централізовану боротьбу з гризунами 40 мільйонів гривень із резервного фонду Кабміну. На ці кошти передбачено закупити потрібні препарати, які на місцях розподілятимуть регіональні інспекції із захисту рослин.

Депутат лобіює? До в'язниці!

У ФРН триває дискусія про побічні заробітки політиків. Приводом став скандал про доходи окремих парламентаріїв, котрі отримували зарплати ще й від великих промислових концернів. Правляча коаліція планує до кінця лютого представити новий законопроект, який міститиме суворіші норми щодо підробітку народних обранців.

Чинний нині закон передбачає штрафні санкції лише в разі, якщо депутат парламенту «продає» свій голос на конкретному голосуванні або на виборах. Якщо народний обранець, приміром, сприяє розгляду певного законопроекту, бо паралельно отримує зарплатню від зацікавленого концерну, жодної відповідальності не передбачено. Усі політичні сили кажуть про те, що закон треба змінювати. Але передовсім треба вимагати від депутатів більшої прозорості щодо їхніх доходів. Вони мають повідомляти про це парламентові та громадськості. Водночас Міністерство юстиції ФРН уже розробило проект закону, який за лобізм передбачає покарання — позбавлення волі строком до п'яти років.

Тим часом такий само скандал зчинився і в Європейському парламенті, члени якого теж не проти поповнити свої статки «підробітком» у великих концернах і фірмах. Ті європейські депутати, котрі вважають це неприпустимим, переконані, що доходи на стороні шкодять не лише репутації Європарламенту, а й демократії загалом: той, хто займається законотворчістю, має бути незалежним.

Попереду — шлях політичний

Кілька тисяч прихильників Віктора Януковича вітали свого кандидата на мітингу в Донецьку. Присутні на мітингу дивилися пряму трансляцію телемосту із В. Януковичем, організованого ТРК «Україна». Коли кандидат звернувся до мешканців наметового містечка із проханням припинити акцію протесту, натовп дружно вигукнув: «Ні!» Після телемосту колишній Прем'єр-міністр прийшов на площу Леніна. Він подякував виборцям за підтримку і закликав зосередитися на майбутніх парламентських виборах.

— Наш шлях — політичний. Ми йдемо шляхом нелегких випробувань. Бережіть себе. Не треба нам сьогодні витримування ті кепкування, які вже лунають у засобах масової інформації, — сказав В. Янукович.

Учора вранці на площі Леніна згортали намети і гасла.

Ліна КУЩ.

ФОТОФАКТ

Сьогодні в Українському домі (вул. Хрещатик, 2, 3-ій виставковий зал) відбудеться фотовиставка «Помаранчева мить життя». В експозиції будуть представлені більш як 300 робіт фотографів провідних українських видань, зокрема фотокореспондентів «Голосу України». Початок виставки о 13. 00.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

ФУТБОЛ. Москва. XVII Міжнародний юнацький турнір пам'яті В. Гранаткіна (U-18). 1/2 фіналу. Росія—Білорусь. 2:0. Україна—Іран. 2:0. Голи: Ксьонз, 3, 73. Україна: Чуваєв, Назаренко, Воронін (Іванов, 5, Соловйов, 46), Циколія, Пісоцький, Ксьонз (Деміденко,79), Скепський, Ремезовський, Цимбал, Короєв, Чичиков (Чепраков, 80). Запасні: Рибка, Заневський, Олищук.

Отже, сьогодні у фіналі зустрінуться збірні України та Росії.

УНІВЕРСІАДА. Інсбрук (Австрія). Українські спортсмени завоювали ще дві медалі на Всесвітніх зимових студентських іграх. Знову порадували стріляючі лижники. Жіноча збірна України (Олена Яковлева, Інна Супрун і Оксана Хвостенко) в естафеті 3 х 6,5 км виборола золоті медалі. А чоловіча команда (Олег Бережний, Роман Прима, Олексій Коробейников та Андрій Дерnamesизема) була другою в естафеті 4 х 7,5 км.

Щиро вітаємо всіх медалістів, особливо Оксану Хвостенко, яка завоювала в Інсбруку вже чотири (!) нагороди, — дві золоті та дві срібні!

Завтра з 12.00 до 13.15 відбудеться урочисте засідання парламенту, під час якого новообраний Президент Віктор Ющенко складе присягу

Столітній Головпоштамт матиме нове обличчя

У приміщенні Головпоштамту відкрився перший в Україні поштовий міні-маркет. Тут можна придбати марки, конверти, листівки, газети, журнали, фото- та канцелярські товари, а також картки для оплати послуг Інтернету та мобільного зв'язку. З відкриттям мінімаркету завершився другий етап реставрації Головпоштамту. А загалом реставраційні роботи плануються завершити у грудні цього року, до столітнього ювілею Головпоштамту.

До речі, цими днями комплексу офіційно надано статус історичної пам'ятки вітчизняної архітектури і містобудування, його також названо рідкісним зразком великого комплексу дореволюційних поштово-телеграфних будинків. Адже в ході реставраційних робіт відтворюється первісний його вигляд: від художнього ліплення на стелі до форми та кольору кахлю на підлозі.

Сергій КОРОБКА.

Дніпропетровськ.

ФОТОФАКТ

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

Київ. У міському палаці творчості дітей та юнацтва відкрито виставку «Земля Трипільська».
На знімку: один з експонатів виставки.

Танець — як спорт

У Палаці спорту стадіону «Локомотив» Сімферополя уперше в історії автономії відбувся чемпіонат України зі спортивних танців серед молоді за програмою міжнародного турніру «Open Tavria-2005». На дводенному яскравому святі краси і грації понад 40 пар представили усі регіони країни. До представницького суддівського корпусу увійшли відомі арбітри з 11 країн Європи. Уряд автономії та Союз ветеранів Афганістану встановили спеціальні призи для кращих пар.

Президент асоціації спортивного танцю України, головний суддя змагань Святослав Влох зазначив, що цей турнір проводиться як відбірковий перед чемпіонатом світу, що відбудеться 5 лютого в Антверпені (Бельгія). Кращі пари, які пройшли відбірні змагання в областях, продемонстрували свою майстерність у латиноамериканській та європейській програмах. У фіналі серед шести пар першість вибороли кримчани — 16-річний Евген Кошковський та 14-річна Яна Кожухар з відділення спортивного танцю клубу «Таврія». На другому місці — харків'яни Ілля Куценко і Єлизавета Колодій. Бронзу чемпіонату завоювали Андрій Лугін і Аліна Білоусова з Луганська.

Беззаперечну перемогу за європейською програмою, у якій брали участь 9 пар, отримали багаторазові чемпіони України Дмитро Влох та Ольга Урумова, які ще до старту вважалися фаворитами турніру. Срібними призерами стали сімферопольці Євген Ліснов та Яна Поштар, вихованці заслужених тренерів України Володимира й ТетяниЛіснових. Бронза дісталася Олександру Городецькому і Натали Сергієнко з Харкова. Паралельно з чемпіонатом і першістю країни відбулися змагання зі спортивних бальних танців юних учасників за програмою міжнародного турніру «Таврія-2005».

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

«Зелений тиждень» означає: незабаром весна

У Берліні розпочалася щорічна міжнародна аграрна виставка-ярмарок «Зелений тиждень»

Цей захід вважають одним з наймасштабніших у світі. На ньому представлено понад півтори тисячі підприємств та організацій з 55 країн, **повідомляє офіційний сайт ярмарку.**

Україна бере участь в ярмарку вже всьоме. Її офіційний учасник — Міністерство аграрної політики. Свої вироби на ярмарку представляють шість українських підприємств. Участь наших аграріїв у ярмарку не залишилася непоміченою для тих, хто приїздить у німецьку столицю постійно. Зокрема, й тому, що Україна для багатьох з них — важливий ринок. Тому організатори пропонують учасникам узяти участь у семінарі, під час роботи якого охочі зможуть більше дізнатися про Україну, встановити контакти та домовитися про співпрацю.

Так діють, коли спіткало лихо

Побачивши дим у сусідньому будинку, мешканці села Олексіївка, що в Білокуракинському районі, швидко прийшли на допомогу і почали рятувати: 84-річну бабусю, її 47-літню дочку, 23-річного онука і його товариша. Троє були непритомні, але дихали, а онук чадним димом отруївся. Надавши допомогу постраждалим, сусіди почали заливати вогонь. Прибулі пожежники були в захваті, як правильно повелися люди в такій складній ситуації, і цим врятували життя погорільцям. Сусіди принесли хто що міг і пообіцяли господарці будинку відремонтувати обгоріле приміщення. Сільрада допоможе підлікувати трьох потерпілих.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

Фото Олега ДИКАНЯ (Укрінформ).

У Києві відкрився Дитячий форум «Держава, яка чує дітей», присвячений 15-річчю ухвалення Конвенції ООН про права дитини. Акція відбувається за сприяння Головного управління освіти і науки, Всеукраїнської громадської організації «Центр «Розвиток демократії».
На знімку: учасники форуму.

Дитя... з мішковини

Одразу після Різдва на купі сміття у підвалі однієї з багатоповерхівок обласного центру виявлено загорнуте у шмат мішковини немовля. На новонародженого, зачувши його слабенький крик, випадково натрапили дві юні сумчанки. Перев'язавши пуповину, дівчата віднесли справжній скарб до квартири однієї з рятівниць. Лікарі, котрі прибули за викликом, відправили малюка до реанімаційного відділення обласного пологового будинку.

Те, що дитина вижила, вони називають різдвяним дивом і нині докладають усіх зусиль, щоб життю немовляти не загрожувала небезпека. Народженого під Різдвяною зорею хлопчика назвали Іванком.

Тим часом правоохоронці, порушивши за цим фактом кримінальну справу, розшукують породіллю, яка кинула своє дитя напризволяще.

Владислав ЖМУРКОВ.

Суми.

Не пускають директора

Майже місяць триває блокада прохідної бавовняного комбінату. Охоронці стверджують, що виконують наказ арбітражного керуючого Олексія Соляника — не пускати директора комбінату Володимира Боєва.

Наказ видано після повторної ухвали Господарського суду з приводу порушення справи про банкрутство, винесеної наприкінці грудня. Керівництво заводу оскаржило наказ у суді, і він визнав його недійсним. Тим часом не може потрапити на комбінат і керівник Волинського шовкового комбінату, котрому належить контрольний пакет акцій ХБК.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон.

Корона для чарівної мандрівниці

ЗНАЙ НАШИХ!

Марисі Горобець, котра в новорічну ніч виборола титул Першої віце-міс на конкурсі краси «Miss Tourism International-2004», не до відпочинку. На неї чекають справи буденні — навчання в магістерці журналістики Національного університету «Києво-Могилянська академія» та робота кореспондентом у журналі «Міжнародний туризм» і «Welcome to Ukraine». А ще — прес-конференції й численні інтерв'ю.

Трохи про конкурс. «Miss Tourism International» — найповажніший серед туристичних конкурсів краси, мета якого — «сприяти розвиткові світового туризму, культурному обміну, добросусідським відносинам, миру і вшануванню визначних жінок сьогодення». Традиційно відбувається в столиці Малайзії місті Куала-Лумпур 31 грудня. Цього року за корони змагалися представниці з 33 країн. Головний титул здобула американка, корону першої віце-міс, «Miss Personality» і титул «Miss Intercontinental international» — наша Марися. Другою, третьою й четвертою віце-міс стали дівчата з Венесуели, Сінгапуру й Китаю.

Національний комітет «Міс Україна», запропонувавши Марисі взяти участь у конкурсі, був упевнений в її перемозі. І справді, русокосу красуню з перших днів усі без винятку вважали першою кандидатурою на головний титул. Гнітючої атмосфери суперництва, зазначає дівчина, не було. Вона потоваришувала з багатьма конкурсантками, а оскільки вже двічі відвідувала Малайзію і навіть була автором багатьох статей і туристичного буклету про цю країну, Марися охоче стала гідом для тих, хто приїхав туди уперше.

Щодо самого конкурсу, то під час творчого туру Марися виконала пісню «Сіла птаха», зачіски й макіяж підправляла собі сама. А вишукані костюми й шовкові сукні для виступів створив провідний київський модельєр Тарас Краскін.

До речі, це не перша перемога Марисі Горобець на арені краси, і «Голос України» вже спілкувався з дівчиною влітку 2004 року з приводу здобуття нею титулів «Міс фотогенічність» і «Перша віце-міс-бікіні світу» на Мальті. А до того були ще блискучі виступи на конкурсах у Перу та Венесуелі. Марися впевнена, що визначальними були не «ідеальні параметри тіла», а природна чарівність та інтелект (її володіння англійською справило враження на всіх), комунікабельність та вміння гідно представити свою країну. Залишаючи батьківщину під час виборчої лихоманки, дівчина не забула й про інтереси держави: привезла до Малайзії 15 кілограмів помаранчевої символіки як презенти і постійно розказувала про Україну й події, що в ній нині відбуваються.

На жаль, трагічні події — землетрус і цунамі — внесли нотку гіркоти у перебіг конкурсу. Південно-Східна Азія пережила одну з найстрашніших катастроф, втративши мільйони людських життів і туристичну інфраструктуру. За програмою саме того дня дівчата мали відвідати один з островів, котрий постраждав від цунамі. Волею долі, програму було змінено...

P. S. Рішенням колегії Державної туристичної адміністрації за внесок у розвиток вітчизняного туризму Марисі Горобець було присвоєно звання «Почесний працівник туризму». Вітаємо, Марисю!

Юлія ПОТАПЕНКО.

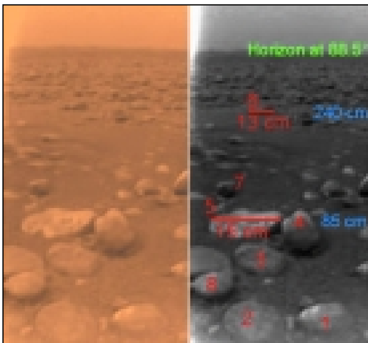
На знімку: у мить тріумфу.

ЕКСПЕДИЦІЇ. ДОСЛІДЖЕННЯ. ВІДКРИТТЯ

Загадковий Титан

На планеті знайдено неземний світ, в якому є океан, величезний континент, річки, моря...

Спуск космічного зонда «Huygens» на поверхню найбільшого супутника Сатурна — Титана 14 січня цього року став однією з найважливіших подій в історії освоєння космосу. Жоден апарат ще не висаджувався так далеко від Землі. На відстані 1,2 мільярда кілометрів після семирічної подорожі через Сонячну систему побудований у Європі 350-кілограмовий апарат благополучно виконав свою місію. Історична посадка — важлива частина багаторічної спільної місії Cassini—Huygens американського (NASA) і європейського (ESA) космічних агентств.

Місце посадки зонда в природних кольорах. Поки камені одержали лише номери. Синіми числами показано віддаленість від камери (фото із сайта esa. int).

Сам спуск тривав близько двох з половиною годин. На висоті 1270 кілометрів апарат увійшов в атмосферу. Його максимальне перевантаження досягло 14 g, а швидкість на цьому першому етапі упала з 5,5 до 0,39 кілометра на секунду. Потім настав час парашутів. Перший, так званий пілотний, найменший, на висоті приблизно 160 кілометрів зняв із зонда верхню кришку і полетів геть. Незабаром розкрився основний парашут діаметром 8,3 метра. Пізніше відокремився тепловий щит у нижній частині апарата. А на висоті 110 кілометрів другий парашут відстрелився і розкрився третій, триметровий, так званий стабілізувальний парашут.

На висоті декількох сотень метрів «Huygens» увімкнув могутню лампу, щоб освітити поверхню планети. Нарешті, на швидкості 5 метрів на секунду зонд сів на Титан.

Протягом спуску зонд транслював дані на космічний апарат «Cassini», що обертається тепер навколо Сатурна. «Cassini» накопичував їх у буфері. Після приземлення зонд посилав дані ще дві з половиною години, поки «Cassini» не пішов за обрій.

Потім цього орбітальний апарат розвернувся, щоб передати дані на Землю. Зараз триває їх обробка. Але вже можна сказати, що ми знайшли неземний світ, у якому є океан, величезний континент, річки, моря. Щоправда, тече в них не вода. Утворення, що нагадують річки і струмки, які стікають з моря, «Huygens» відкрив уже під час спуску. Так, на кадрі, знятому на висоті 16,2 кілометра, чітко видно канали і берегову лінію. Не менш цікаві знімки з місця посадки.

Момент торкання поверхні, як це уявляє художник (ілюстрація із сайта jpl. nasa. gov).

Те, що спочатку вважали валунами або льодом, після розрахунку масштабу виявилося чимось схожим на гальку, розміром 4—15 сантиметрів, яка лежить неподалік від об'єктива камери. Поверхня кольору апельсина під мандариновим небом Титана виявилася темнішою, ніж очікували вчені, вона складається із суміші льоду, вуглеводнів і води.

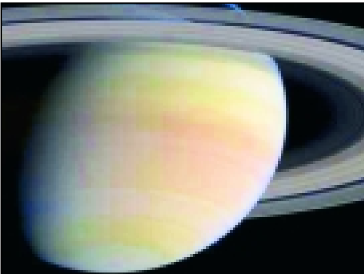
На знайдених об'єктах видно сліди ерозії, що свідчить про вплив потоків рідини. «Я дуже щасливий повідомити, що ми одержали дуже гарний набір даних, що, звичайно, дасть нам змогу досягти усіх наших цілей і, ймовірно, більш ніж ми спочатку планували, — заявив провідний учений місії «Huygens» від (ESA) Жан-П'єр Лебретон. —Тепер ми починаємо бачити більш зрозумілу картину появи Титана».

Інфрачервоний знімок точки посадки «Huygens» з телескопа «Keck» (фото із сайта www2. keck. hawaii. edu).

Планету цю затишною за нашими поняттями назвати важко. Температура атмосфери (у початковій фазі спуску) становила 70,5 градуса за Кельвіном (мінус 202,6 за Цельсієм), водночас як на поверхні планети «повітря» було небагато тепліше: 93,8 градуса за Кельвіном (мінус 179,3 за Цельсієм). Під час спуску зонд зафіксував вітер на висотах від 9,6 до 19,2 кілометра. Швидкість вітру становила 25,6 кілометра на годину. Мало того, його шум було записано за допомогою мікрофона і передано на Землю. Відтепер кожен бажаючий через Інтернет може почути ці справді неземні звуки. До речі, зонд доставив на Титан аудіозапис французького рок-н-ролу. Чи почув там його хто-небудь — покаже час. У всякому разі, можливість виживання в умовах Титана яких-небудь екзотичних мікроорганізмів залишається для учених відкритим питанням.

Титан цікавий ще й тим, що за своїм хімічним складом (азотно-метанова атмосфера, вуглеводні на поверхні) може бути близький до складу юної Землі (до того моменту, як на ній з'явилося життя). Відповідно, дослідження, важливість яких важко переоцінити, можуть пролити світло і на минуле нашої планети.

Інструменти земного посланника знайшли товстий туманний (або хмарний) шар метану на висотах 17,6—19,2 кілометра, де атмосферний тиск становив приблизно 0,5 атмосфери. Метановий туман був і внизу.

Один із останніх знімків Сатурна (у природних кольорах), знятих «Cassini» під час наближення апарата до місця призначення (фото із сайта saturn. jpl. nasa. gov).

«Я думаю, що ці зображення показують нам давній залишок тіл, що сформувалися більш як чотири мільярди років тому в зовнішніх межах Сонячної системи», — вважає один із працівників проекту доктор Торренс Джонсон. Аналіз даних, зібраних за допомогою інструментів міжпланетного зонда, триватиме ще дуже довго, але вже зараз зрозуміло, що посадка дала багату їжу для розмірковувань про найперші етапи життя Сонячної системи.

А апарат «Cassini» матиме 52 зближення з сімома з 31 місяця-супутника Сатурна. З часів польотів «Вояджерів» не було в космосі такого масштабного дослідження віддалених куточків Сонячної системи. Тож не виключено, що основні сюрпризи ще попереду.

Артем ДМИТРЕНКО.

Щодо роз'яснень до Постанови Верховної Ради України «Про тимчасові обмеження в сфері приватизації»

У період, коли Кабінет Міністрів України відправлено у відставку, а новий склад уряду ще не сформовано, органами приватизації здійснюється фактично безконтрольна приватизація та відчуження державного майна, передача його в оренду, погоджується додаткова емісія акцій господарських товариств, в яких є частка держави.

Фонд державного майна України широко застосовує практику створення господарських товариств за участю держави, до статутного фонду яких вноситься державне майно, в тому числі і те, статус якого є спірним або остаточно не визначений. Наслідком такої діяльності Фонду державного майна України є загроза втрати державою об'єктів, які стратегічно важливі для економіки і безпеки держави, та завдання державі фінансових збитків. Крім того, такі дії фонду створюють умови для виникнення напруження у міждержавних відносинах між Україною та іншими країнами СНД.

З огляду на той факт, що закони України «Про управління об'єктами державної власності», «Про право комунальної власності та управління об'єктами права комунальної власності» не прийняті і фактично відсутні законодавчо врегульовані механізми реалізації державою та органами місцевого самоврядування своїх прав як власника, в період міжвладдя можуть бути застосовані тіньові схеми привласнення державного та комунального майна.

З метою захисту національних інтересів держави в перехідний період зміни влади Верховною Радою України 13 січня 2005 року за №2349-IV прийнято Постанову «Про тимчасові обмеження у сфері приватизації».

Відповідно до згаданої постанови Верховної Ради України Кабінету Міністрів України та іншим органам виконавчої влади, державним органам приватизації, відповідним органам Автономної Республіки Крим та органам місцевого самоврядування у період виконання повноважень урядом, відставка якого прийнята Президентом України, не приймати рішення з питань приватизації (відчуження) та передачі до статутних фондів господарських товариств об'єктів права державної власності, об'єктів, що належать Автономній Республіці Крим, та об'єктів комунальної власності. Рекомендовано також зупинити виконання відповідних рішень щодо приватизації (відчуження) та передачі до статутних фондів господарських товариств зазначених об'єктів, які були прийняті зазначеними органами після висловлення 1 грудня 2004 року Верховною Радою України недовіри Кабінету Міністрів України.

Спеціальна контрольна комісія Верховної Ради України з питань приватизації направила відповідне роз'яснення до уряду України та звернула увагу на необхідність здійснення постійного моніторингу за станом виконання Постанови Верховної Ради України від 13 січня 2005 року №2349-IV «Про тимчасові обмеження в сфері приватизації» органами державної влади.

Валентина СЕМЕНЮК,
голова Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації.

ТЕМА

Як Буш нестиме свободу

У США в четвер відбулася церемонія вступу на посаду президента Джорджа Буша, обраного на другий термін. Вона проходила за безпрецедентних заходів безпеки і на тлі акцій протесту тисяч противників війни, які засуджували військову політику Буша.

В інавгураційній промові президент заявив, що боротиметься з усіма формами тиранії та утиску й принесе свободу «в усі куточки світу». Хоч він і не вказав, як саме цього досягатиме, проте останні події дають підстави робити певні висновки щодо того, як США будуватимуть відносини зі світом. Зокрема, на слуханнях із затвердження нового держсекретаря Кондолізи Райс, вона заявила, що зовнішня політика Сполучених Штатів будуватиметься приблизно на таких само принципах, як і впродовж першого терміну президентства Буша. Втім, навіть її красномовність не змогла розвіяти занепокоєння світової громадськості, приміром, щодо можливої силової акції проти Ірану: Вашингтон шукає нові цілі для своєї зовнішньої політики.

Щоправда, нині мова вже не йде про термін «вісь зла» — Ірак, Іран, КНДР, котрий запровадив Буш ще на початку свого правління. Кондоліза Райс замінила його на інший — «аванпости тиранії». Вона виключила з цього списку Ірак (він, мабуть, уже став зразком демократичних перетворень на Близькому Сході?), але додала такі країни, як Куба, Зімбабве, Білорусь і М'янма. Райс твердить, що під час другого терміну президентства Буша перевага надаватиметься дипломатії, а не військовим операціям, однак уже зрозуміло, що США загрожують війною Ірану. Хто сумнівається, що Буш пустить у хід свої ВПС набагато швидше, ніж іранські мулли матимуть у руках атомну зброю, у чому їх підозрює наддержава?

Вочевидь, для США Ірак не став уроком, що великий кийок не викликає приязних почуттів, а хаос і злидні в цій країні не сприяють реалізації планів перетворень на Близькому Сході. Тим паче навряд чи Буш може нині розраховувати на підтримку європейських союзників, які не приховують, що не мають наміру підтримувати іранську авантюру. Навіть Лондон, котрий діє в Іраку заодно зі США, робить ставку на дипломатичне розв'язання проблеми. Україна може зітхнути з полегшенням: її вже не згадували серед тоталітарних чи недемократичних режимів. Може, вже й ми побудували демократію? Адже речник держдепу США Річард Баучер, поздоровивши Віктора Ющенка з його «історичною перемогою», додав, що Сполучені Штати «готові до посилення співробітництва з Україною і сподіваються на тісну співпрацю з новим президентом». А на інавгурацію Америка посилає держсекретаря Коліна Пауелла, що має стати ще одним свідченням підтримки Ющенка. Пауелл ще встигне побувати на інавгурації українського президента як держсекретар. Бо повноваження він мав скласти в четвер і передати їх Кондолізі Райс, але її затвердження в Сенаті затягнулося.

А може, США все-таки сподіваються знайти союзників у неблагодійній справі «покарання Ірану»? Тим паче що видали стільки авансів, зокрема й Україні. Втім, наша країна хоч уже й демократична, але бідна. Тож, можливо, Америка й цього разу може розраховувати на наших контрактників...

Валентина ПИСАНСЬКА.

17 днів, які потрясли світ

Громадянське суспільство як реальність

Сьогодні Україна переживає мирну демократичну революцію — і в масовій свідомості, і на інституціональному рівні.

По суті, у нас відбуваються ті самі процеси, через які пройшли майже всі центральноєвропейські країни з розпадом системи тоталітаризму: від Чехії до Сербії. Українські й зарубіжні політологи характеризують політичні події в листопаді-грудні 2004 року, по-перше, як переломні у формуванні громадянського суспільства в Україні і, по-друге, як «момент істини», що свідчить про поворот і переважної частини політичних та бізнес-еліт, і більшості громадян на користь демократичних змін. Саме це і є визначальною тенденцією суспільно-політичного розвитку та зовнішньополітичної орієнтації України. Як політолог, політик і як соціал-демократ за переконаннями не можу не погодитися з такими висновками. Впевнений, що Україна має реальний історичний шанс вибратися з полону внятково живучого авторитаризму, приєднатися до демократичної спільноти держав.

З-поміж багатьох особливостей «помаранчевої революції», електорального і політичного процесу в Україні в період останнього виборчого циклу — від парламентських виборів у березні 2002 року до президентських у листопаді-грудні 2004-го — найбільший практичний інтерес, на мій погляд, становлять ті, адекватне пояснення яких дає можливість:

1. Окреслити базові параметри поведінки громадян за тринадцять років існування пострадянського політичного режиму.

2. Визначити ціннісні орієнтири і потенціал основних політичних акторів — опозиційних і провладних.

Відповідь на це запитання — важлива умова підвищення обґрунтованості прогнозованих політичних сценаріїв, ключ до визначення траєкторії суспільно-політичного розвитку України в найближчі п'ять років.

Безперечно, найістотнішим є розуміння нового стану соціуму — саме під кутом зору неприйняття ним довготермінового тренду «системної деградації» пострадянської України, а отже, оцінки його соціальної готовності та спроможності до реальних демократичних змін. Постає запитання: наскільки адекватні заяви опозиційних політиків та політологів про безпрецедентне «демократичне пробудження» української спільноти, що «назавжди зреклася авторитаризму», про виникнення «критичної маси» громадянського суспільства, що й засвідчили результати президентських виборів та «помаранчева революція»?

Справді, реалії і динаміка соціополітичного розвитку у 2002—2004 роках дають силу-силенну свідчень того, що сьогоднішній «маленький», чи пересічний, українець перестав бути «маленьким» українцем. Він уже вирізняється значно більшою вибагливістю як суб'єкт змін, що відбуваються у країні. Схоже, колишній «маленький» українець прокинувся від тринадцятирічної громадянської «сплячки» і на чотирнадцятому році незалежності демонструє значні вітальні сили.

Якщо говорити про середньостатистичного учасника «помаранчевої революції», то він перебуває на різних щаблях соціальної чи професіональної ієрархії — він може бути ректором університету, робітником, менеджером, адвокатом, студентом чи безробітним. Переважна більшість представників цих та інших носіїв різних статусних позицій разом демонструють цілком певний тип політичної поведінки.

Це означає, що українське суспільство вже стало самостійним політичним актором. Воно вже самодостатнє і самостійне у своєму громадянському вимірі, підтримуючи демократичні форми і стиль політики. Саме тому найближче майбутнє України, на мою думку, вже не буде схоже на сьогодення.

Отже, громадянське суспільство — як засадний принцип та ідеал європейської соціал-демократичної і ліберальної демократії — в українському контексті перестало бути лише абстракцією та предметом усіляких дискусій. Зауважу, що оптимістичні політологічні прогнози стосовно становлення громадянського суспільства в Україні я висловлював ще чотири роки тому, зокрема у своїй книжці «На шляху до громадянського суспільства. Європейський контекст суспільно-політичного розвитку України». В ній я порушував ті питання, які стали реальністю сьогодні. Хотів би процитувати в цьому зв'язку рядки зі свого вступного слова до цієї книжки: «Я не поділяю скептицизму деяких політологів щодо перспектив формування громадянського суспільства в Україні, його потенціалу в контексті європейського вибору. І факти повсякденного життя, і стан громадської думки, і сама логіка політичного процесу засвідчують: пробудження громадянської волі суспільства, визрівання його «критичної маси», необхідних для самоорганізації суспільства і демократичних змін, можливо, повільно, але все ж таки відбувається. Історичний шанс розбудови громадянського, справді демократичного суспільства ми не втратили. Зрештою, чи скористаємося ми цим шансом, покаже майбутнє».

Отже, мій політологічний прогноз, з огляду на події в листопаді-грудні 2004 року, цілком справдився.

У цьому контексті додам також, що для мене особисто «момент істини» відбувся не 4 грудня, коли я вийшов з фракції СДПУ(о), а набагато раніше. Критичною точкою стало усвідомлення, що керівництво СДПУ(о) прямо причетне до створення небезпечної системи координат перебігу президентської виборчої кампанії, сформованої «зовнішнім чинником» — авторитарним і амбітним щодо України російським істеблішментом, який у свій власний країні витіснив громадянське суспільство і соціал-демократичну опозицію на периферію суспільно-політичного розвитку. У мене ніколи не було «путінофобії», але й до «путінофілів» я ніколи не належав. Тому мій вихід із фракції СДПУ(о), в якій я перебував майже сім років, — це не кон'юнктурні мотиви і не адаптація до ситуації, а цей факт публічно не маніфестую і не збираюся наживати на цьому політичний капітал. Зрештою, якщо йдеться про сучасну соціал-демократію як ідеологію і як політичну течію, то я не збираюся змінювати свої ідеологічні уподобання.

Але зазначу також, що соціал-демократія — явище суто європейське і за походженням, і за духом. Сьогодні мало хто сумнівається, що вона є одним із найуспішніших способів політичного управління суспільством, яке адекватно реалізує ідеали свободи і справедливості, забезпечуючи сталий розвиток громадянського суспільства. Соціал-демократія становить ядро політичних систем багатьох країн Європейського союзу, а також багатьох країн Східної і Центральної Європи. На жаль, СДПУ(о) та європейська соціал-демократія — це, як кажуть в Одесі, дві великі різниці.

Оцінка особливостей президентських виборів і «помаранчевої революції»

Для всіх очевидно, що президентські вибори 2004 року в Україні, й особливо «помаранчева революція», докорінно змінили ландшафт української політики, конфігурацію активних політичних сил. Вони стали поштовхом у кардинальних змінах і в масовій свідомості, і в орієнтаціях більшої частини політиків, зокрема і моїх, в динаміці і в тенденціях політичних змін.

Не можу не погодитися з висловлюваною експертами точкою зору, що «помаранчева революція», в якій взяли участь з 21 листопада по 8 грудня 2004 року мільйони громадян по всій Україні, не є класичним прикладом революції. Насамперед тому, що вона була проведена та ініційована «знизу», а також тому, що поки що зарано говорити про перехід влади від одних політичних угруповань до інших — власне, «питання влади» є головним питанням будь-якої революції.

Водночас якщо президентські вибори в Україні розглядати як своєрідну політичну гру, виграш у якій — завоювання чи утримання влади, то найбільший інтерес становлять насамперед основні політичні гравці.

На мій погляд, нинішнє структурування політичного класу в Україні навряд чи коректно розглядати під кутом зору розуміння різними його сегментами політичної стратегії й мети суспільного розвитку. Останнє, на жаль, поки що не стало пріоритетом для більшості українських політиків.

Разом з тим наявна фрагментація політичної еліти, причому конкуренція різних її частин (доволі жорстка та без будь-яких правил у цьогорічній президентській кампанії) виявляється переважно у вигляді корпоративної боротьби за перерозподіл політичних і державних ресурсів.

На мій погляд, основна лінія розмежування в сьогоднішній Україні пролягає не так між тими чи тими елітними групами, не так між владою і опозицією, як за іншим кліважем: елітарність — соціальність. Отже, йдеться про глибокий ціннісний і соціополітичний розлом політичної та ділової еліт (корпоративних кланів), з одного боку, і переважної більшості «маленьких» українців — з другого.

В будь-якому разі маємо визнати, що керівні угруповання, які перебувають нині у стані міжусобиць, розглядали осінній 2004 року виборчий процес не як явище демократії, що мало вибрати в себе відповідні інтереси і сподівання з боку суспільства, а насамперед як їхнє власне, корпоративне, внутрішнє «діло». Це й було основною стратегічною помилкою команди В. Януковича і його російських політтехнологів. Виходячи із зазначеного, вони робили ставку виключно на адмінресурс, не очікуючи вибуху «громадянського суспільства», який вилився під час «помаранчевої революції». Хоча, як на мене, цієї революції не чекав ніхто, в тому числі і опозиція.

Виборча кампанія 2004 року в Україні та «помаранчева революція», отже, підсумовують політичний розвиток за тринадцять останніх років, тим самим даючи змогу окреслити динаміку та логіку політичного процесу, ймовірність тих чи тих альтернатив його розвитку.

Стає дедалі очевиднішим: нинішні реалії соціального життя, політичний і культурний стан суспільства демонструють нові ознаки та особливості. Вони характеризують уже новий досвід суспільства, який має власну, пострадянську, політичну історію. Чи свідчить цей новий досвід про «запрограмованість» України на користь європейського вибору, на позитивні зміни в стратегіях і в рамках «демократичних транзитів», утвердження громадянського суспільства?

Якщо стати на позиції песиміста, то, як на мене, сьогодні немає однозначної відповіді на це запитання. Однак аналіз реалій, що склалися, все-таки частіше спонукає до оптимістичних прогнозних оцінок. Идеться передусім про те, що на рівні суспільства ми бачимо вже такі стандарти політичної поведінки і культури, які привели в політичний процес справді громадянських, демократичних цінності та зразки.

В цьому сенсі електоральна поведінка в період президентської виборчої кампанії в Україні 2004 року та листопада «помаранчева революція», подобається це комусь чи ні, — більш ніж переконливе підтвердження зазначеної тенденції.

Що стосується впливу Заходу і Росії на президентські вибори та «помаранчеву революцію» в Україні, то він був діаметрально протилежним за своїм змістом. Зокрема, щодо ролі Росії, то я поділяю думку тих політологів, які вважають, що сьогоднішня Росія — це насамперед яскравий приклад, який ілюструє формування бюрократично-авторитарного режиму. Такому режимові більшою чи меншою мірою властива природна агресивність і в зовнішньополітичній поведінці, передовсім у пострадянському просторі. Тому Росія так чи інакше зацікавлена в довготривалій присутності в політичному, а також у парламентському житті України залишків політико-ідеологічних уподобань Комуністичної партії, у «багатовекторній» зовнішній політиці, в інтеграції України не до Європи, Європейського союзу, а до так званого Єдиного економічного простору з Росією, Білоруссю та Казахстаном. Тому Л. Кучма, який дедалі більше ставав залежним від «путінської Росії», не мав жодного реального плану інтеграції в європейські чи трансатлантичні структури.

Саме тому В. Янукович зробив ставку на конфронтаційну щодо Заходу стратегію, яка була неприйнятна і для значної частини центральних і регіональних еліт (особливо на заході та в центрі України), і для великої частини проєвропейських та проукраїнських налаштованого електорату.

Отож «помаранчеву революцію» як громадянський протест мільйонів виборців проти масових фальшувань з боку влади результатів волевиявлення громадян у другому турі президентських виборів можна розглядати і як вияв сили громадянського суспільства, і як масове усвідомлення значення європейського вибору для майбутньої України. Лише зараз Україна отримала реальний історичний шанс приєднатися до європейської спільноти. Що стосується неприхованої підтримки кандидата від влади В. Януковича з боку В. Путіна, то вона спричинила негативну реакцію як значної частини українського політикуму, так і широких верств населення.

Деякі висновки щодо розвитку політичної ситуації

Масові громадянські протести, які одержали назву «помаранчевої революції», поки що не усунули суперечності між владою і суспільством, політичне безладдя. Політичний компроміс, досягнутий на засадах прийняття Верховною Радою України 8 грудня 2004 року конституційних змін, що означає перехід від президентської до парламентсько-президентської форми правління з 1 вересня 2005 року, лише відкриває шлях до стабілізації політичного життя.

Усе залежатиме від подолання політичного розколу еліт та припинення перманентних внутрішньоелітних «війн» за владу.

Безперечно, революція каталізувала процеси формування української політичної нації, здолавши стереотипи та міфи про віковічну соціальну пасивність, терплячість та громадянську апатію українців.

На мій погляд, сепаратистські ідеї, якими спекулює вище чиновництво у східних регіонах України, не приваблюють переважну більшість громадян України. Українці — і в центрі країни, і на сході — дедалі більше, за свідченням різноманітних опитувань громадської думки, орієнтуються на загальнодержавні і в цьому сенсі — помірковані, а не радикальні ізоляціоністські підходи. Різного роду сепаратистські настрої на етнічному, культурному та іншому ґрунті не мають перспектив.

Динамізм сучасного життя, зумовлений «помаранчевою революцією», засвідчує, що система суспільних, групових та індивідуальних інтересів перебуває в рухливому, неврівноваженому стані. Саме ця обставина вимагає від політиків знаходити консенсус з найважливіших питань політичного та економічного розвитку, незалежно від їхніх поглядів та переконань.

Громадяни України роблять сьогодні свій вибір, виходячи не так зі спогадів про минуле, як зі сформованих і досить стійких уявлень про бажане майбутнє. Майбутнє, в якому передбачені економічні й соціальні реформи приведуть до встановлення демократичного, економічного і політичного плюралістичного, справедливого суспільства. Це і має бути основним уроком для українських політиків — до якого політичного табору вони не належали б.

Борис АНДРЕСЮК,
народний депутат України, доктор політичних наук.

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Миротворці іміджу

Україна входить до десятки країн, що беруть найактивнішу участь у міжнародних миротворчих місіях. Це — один з небагатьох чесних способів легкого заробітку для бідних держав. Плюс — можливість почути від партнерів компліменти за свій «внесок в організацію системи регіональної та світової безпеки». Є в цьому й інший бік медалі — на чужих війнах гинуть українські миротворці. А ті, кому пощастило більше, нерідко повертаються з твердим бажанням звільнитися з армії... Про те, чи варта справа заходу, в інтерв'ю кореспонденту «ГУ» розмірковує директор Центру досліджень армії, конверсії та роззброєння ***Валентин БАДРАК.***

— Чи можна вважати миротворчістю участь у реалізації чужих політичних і економічних інтересів?

— Якщо ви маєте на увазі іракську кампанію, то я ніколи не називав нашу участь у ній миротворчістю. З другого боку, я переконаний, що Україна мусила скористатися з цієї можливості — вирішити низку політичних й економічних проблем. І оскільки ми всетаки здійснили цей крок, ризикнули життям своїх вояків, провели певну роботу й отримали певні результати, поспішати з виведенням нашого контингенту не варто. Піти з Іраку українці зможуть тоді, коли їхні функції буде передано іншим партнерам по місії. Тільки за таких умов Київ може розраховувати на адекватне сприйняття цього кроку. Поспіх може зашкодити іміджу країни, скомпрометувати її в очах найбільших партнерів — США та Польщі.

— На що треба зважати, ухвалюючи рішення про участь в тій чи іншій миротворчій кампанії?

— На те, наскільки її можна використати для реалізації власних політичних і економічних інтересів. Якщо згадати нашу участь в іракській місії, то тут Київ вирішував два питання — намагався розірвати коло міжнародної ізоляції після «кольчужного скандалу» і отримати контракти на відбудову Іраку. І якщо в першому випадку ми досягли мети, то в другому — очікування не виправдалися. Великі контракти на участь у відбудові інфраструктури залишилися обіцянками. І це — дуже недалекоглядна політика з боку США. Якщо б Україна отримала більше, аніж перший і, здається, єдиний контракт на постачання 2000 КрАЗів до Іраку, не виключаю, що ставлення нової української влади до перебування нашого контингенту в цій країні було б дещо іншим. Не виправдалися, до речі, й розрахунки на більш тісну співпрацю з НАТО. Фактично Вашингтон обмежився легким підбадьорюванням Києва під час Стамбульського саміту, коли Україна очікувала на запрошення до програми МАР, яка передбачає набуття членства в альянсі.

— Чи не шкодить іміджу країни участь у певних силових операціях за кордоном?

— Не всі з них додають нам позитивних рис в очах світової громадськості. Приміром, свого часу США та Франція відмовилися ввести на прохання ООН свої сили швидкого реагування в С'єрра-Леоне. Україна погодилася. І опинилася в колі таких партнерів, як Замбія, Кенія, Гана, Малі, Того, Ліберія, Нігерія, Індія та Пакистан...

Коли Київ відзначають з високих трибун міжнародних організацій, згадують наш внесок у регіональну і світову систему безпеки, треба пам'ятати, що провідні держави світу все-таки вважають за краще набувати позитивного іміджу завдяки новітнім технологіям, науковим розробкам, досягненням культури та мистецтва.

— Тоді навіщо нам брати участь у миротворчих місіях? Щоб заробити грошей?

— І грошей теж. Пригадую, 2004 року від секретаріату ООН в держбюджет України планували отримати 153 млн. гривень за участь у миротворчих операціях у С'єрра-Леоне та Лівані. Одна наша вертолітна ескадрилья у складі «блакитних шоломів» за рік може принести 12 млн. доларів.

Крім того, миротворчі операції допомагають закріпитися на нових ринках озброєнь. Коли Україна спрямовує свій контингент у «гарячу точку», вона намагається забезпечити його надлишковою технікою, яку згодом можна продати чи передати у лізинг місцевій армії. З можливістю надавати послуги спецпризначення — приміром, постачати запчастини, а в перспективі — продавати нову українську техніку цій країні. Так було і в згаданій С'єрра-Леоне.

Через брак коштів українські Збройні Сили мають дуже обмежені можливості для бойової підготовки. Миротворчі місії — це унікальна нагода підвищити професійний рівень наших вояків. До того ж безкоштовно. Щоправда, в умовах непрофесійної армії скористатися цим досвідом не випадає. Повертаючись додому, більшість миротворців демобілізуються і розчиняються в суспільстві. Для них півроку в Іраку — лише спосіб заробити на квартиру, машину і, зрештою, на нормальне цивільне життя...

Бесіду вела Ганна ЛУКАНСЬКА.

Колишній «маленький» українець прокинувся від тринадцятирічної громадянської «сплячки» і на чотирнадцятому році незалежності демонструє значні вітальні сили

Срібні джерела Волині

оточені ореолом святості

Сотні джерел прикрашають волинську землю. Щоб не гасла їх краса і сила, дбають фахівці облводгоспу.

З високого берега, де стоїть село Старий Чорторийськ, видно, як до Стиру біжить повновода притока — від монастирської гори, де з-під землі б'ють джерела.

Ідемо туди разом з начальником облводгоспу Юрієм Бахмачуком і начальником Маневицького управління осушувальних систем Миколою Остапцем. Про деякі джерела вже подбали люди: бетонні круги вщерть наповнені прозорою, як скло, водою. Потужні потоки піднімають з дна фонтани промитого століттями піску. Вода землю риє! Саме звідси, вважає директор місцевої школи Микола Кальковець, назва села й відомого княжого роду Чорторийських.

Біля джерела, в якому на Водохреща святять воду, місцеві жінки перуть білизну. Зараз таке, та ще в грудні, побачиш нечасто. Жінки кажуть, що вода тепліша за повітря. Її температура взимку і влітку стала: біля восьми градусів. А на вулиці — близько нуля!

Микола Остапець, який привів нас сюди, мріє облагородити цю перлину природи. Як — ми згодом побачили біля села Лісове. Тут працівники Маневицького управління осушувальних систем впорядкували джерело і прилеглу місцину. На обряд освячення прибули десятки мешканців Лісового і Гути Лісівської. Усе огороджено, висаджено дерева, прокладено доріжки, є затишна альтанка з лавами і столом, кострище. Вода із джерела стікає в широкий канал. Микола Прокопович хоче запустити сюди малька, щоб улітку можна було й порибалити.

— Облаштували джерело і територію за кошти, зароблені нашим управлінням, — каже Микола Остапець. — Хочемо зберегти для нащадків цей чарівний куточок. Приходьте сюди відпочивати з дітьми й онуками, вчіть їх любити і берегти рідну природу.

Микола Прокопович довго був головою Маневицького райвиконкому, секретарем райкому партії. При ньому Маневицький район став одним із кращих в області, а Маневичі — одним із найкрасивіших райцентрів. І хоч зараз йому вже за 70, Микола Остапець намагається зробити для земляків якомога більше. А ті віддячують повагою і шаною.

...Вода з Лісного джерела, через канали і річечку Чорнявку, зливається у річці Оконка з водами відомих Оконських джерел, впрядкованих ще в 1928 році. Зробити це змусила біда. Підземні потоки стали заливати поля, навіть у хатах під печами з'явилися джерельця. Тоді й пробурили свердловини, два струмені б'ють угору і нині, живлять ставки форелевого господарства.

— Джерела в нашому краї оточені ореолом святості, — каже начальник облводгоспу Юрій Бахмачук. — Пригадайте відомі Білостоцькі джерела в Луцькому районі. Вони б'ють з-під Святої гори, де стоїть Свято-Михайлівська церква того монастиря, в якому працював волинський іконописець Кондзелевич. У селі Баїв підземні потоки теж витікають з-під гори, на якій Свято-Успенський храм. Над джерелами — і Свято-Хресто-Воздвиженський собор у Старому Чорторийську. Та й досі вони не впорядковані. Отож ми цього року своїми силами облаштували, як і в Лісному, п'ять джерел. Триватимуть роботи і 2005 року. Добре, якби до справи активніше долучалися сільські громади. Бо не всі джерела вічні. Згасло, мабуть, назавжди, джерело, що било з-під пня в садибі Косачів у Колодяжному, — Лесин кадуб. Відновити його не вдалося, вода пішла в інші підземні горизонти. Щоб це не спіткало інші джерела, мусимо дбати про них.

Повертаючись додому, пригальмовуємо біля Оконських джерел. Хоч пізня пора, чимало подорожніх наповнюють бутлі кришталевою водою. В ній — сила і смак волинської землі.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Фото автора.

Мрії збуваються, бо є добрі люди

А спочатку хлопці стали повними сиротами за живих батьків

Мати залишила дітей на подругу-алкоголічку і подалася до Москви на заробітки. Нібито. Глава сімейства ще раніше проміняв родину на чарку. Забула стежку до рідних онуків навіть бабуся. Той час троє братів тепер згадують із жахом: доводилося голодувати, жебракувати на ринку, мандрувати автобусами від села до села по всьому Криму, де народилися, а далі — Україною. З надією, що вдасться напросити сякутаку милостиню. А може, хлопці їздили не так за шматком хліба, як у надії, що десь серед оцих людських затишних, теплих, ласкавих осель є домівка і для них?!

Одного разу їх зняли з автобуса міліціонери і передали до дитячого розподільника, звідти дорога була до обласного психоневрологічного диспансеру в Скаржинцях Хмельницької області. Така процедура. Адже, як правило, «мандруючі» соціальні сироти з життям на колесах похвалитися міцними нервами аж ніяк не можуть. Їхні тривоги і болі часто-густо в'їдаються в юні душі, як кліщі. І дитина, навіть подорослішавши, комплексує: «Я нікому не потрібна. Я одинока».

Юрій Гревцов та Наталя Загородня стали свідками зустрічі братів.

Братів розділили, незважаючи на сльози і благання. Молодші тільки й запам'ятали, що Павло тепер житиме в Кам'янці-Подільському. Хтось із лікарів, котрі оглядали їх, назвав це місто, коли шестилітній Богдан не знайшов Павлика на місці. Богдана та Миколку повезли в Головчинці, в інтернат для сиріт. Держава, беручи на себе обов'язок годувати та одягати, і гадки не має, які необхідні ще й духовна пожива для осиротілої дитини: почуття родини, рідні. Ніхто з братів уже не сподівався на зустріч. Хоч мріяли про це найбільше за все на світі.

Мрії збуваються. Адже світ не без добрих людей, які мають чуйні серця й готові прийти на допомогу. Влітку Павло потрапив до оздоровчої групи в дитячий табір «Поділля». Коли ровесники вели мову про своїх батьків чи бабусь, дідусів, хлопець опускав голову. А то якось розговорився і розповів, як їздили від школи у Крим відпочивати, і директорка разом з ним вирішила пошукати бабусю, а там здобути материну адресу. Далі було тривале листування та вимога матері прислати їй дитину. Батьків брат посадив племінника на поїзд до Москви, але на кордоні неповнолітнього, без супроводу, висадили з вагона. Самотужки добрався хлопець зі сходу на захід країни, а зі станції Полонне на Хмельниччині передали про нього звістку в інтернат.

Коли після пережитого хлопець знову опинився в затишній спальні своєї групи, побачив стривожені очі директорки Алли Буданцевої, вихователів, то, мабуть, зрозумів: саме тут у нього і є найрідніші люди та найтепліша домівка, де за його життя дуже вболівають. І не треба жодної Москви. Тим більше, з'ясувалося, у матері вже нова сім'я... Десь у Москві та Криму загубилися і дві старші сестри Окончуків... Директорка сіла писати листа до Головчинець. «Листа в інтернаті ми читали всім класом, — розповідав потім Богдан. — Тільки десь конверт загубився. Ми й відповідь написали Павлу, а куди відправити — не знали». Про «московський вояж» брата менші теж нічогісінько не відали.

Інтернатівці з Головчинець у «Поділля» потрапили на наступну зміну. «Це ж Кам'янець! Тут десь наш Павло!» — тішилися діти. Майже перед від'їздом Богдан довірливо звернувся до вихователькі Тетяни Гумінської з проханням допомогти розшукати брата. Пані Тетяна працює бібліотекаркою в школі-інтернаті №2, не одній дитячій долі сама підставляла плече. Кинулася до колег. «Якого Павла? Чи не Окончука? Так він сам вас шукає!» — озвалися інші керівники загонів. Усією громадою вирішили: хоч би там що, влаштувати цю зустріч після шести років розлуки. І тоді до табору завітав президент міськрайонного відділення Дитячого фонду України Юрій Гревцов, щоб відвезти Богдана та Миколу до брата, який на цей час уже поїхав в інший табір, в селі Великий Жванчик. А головчинецький заїзд мусив чекати двох хлоп'ят. Усі дуже вболівали за них. Лише 45 хвилин мали брати на побачення...

Як вони кинулися одне до одного! Юрій Гревцов та вихователька Наталя Загородня не могли стримати сліз. На правах старшого Павло посадив на коліна Миколку, хоч той соромився, мовляв, я вже дорослий, діти обнялися і ніяк не хотіли відпускати один одного.

Нині старший брат навчається в Кам'янець-подільському вищому професійному училищі автомобільного транспорту та будівництва. Як домовилися Окончуки, він здобуде професію, щоб своїми руками змогти побудувати власний дім. Для всіх. Тоді вже більше не буде розлук. Діти ще не здогадуються, наскільки непросто та недешево це зробити. Але мрія для них — то святе. І брати точно знають, що добрі люди знову їм допоможуть. Хотілося б, щоб до втілення таких мрій докладала руку й держава, виділяючи кредити, дбаючи, щоб соціальні сироти не почувалися покинутими все життя.

Віра ШПИЛЬОВА,

Хмельницька область.

БУДЬТЕ ПИЛЬНІ!

Велика депресія настане 24 січня

24 січня стане найдепресивнішим днем року. Цього висновку дійшов британський учений Кліф Арнол з університету Кардіффа в Уельсі.

Він протягом 10 років спеціалізувався на вивченні стресу і вивів формулу, за якою можна вирахувати найдепресивніший день у році. Для обчислень беруться до уваги такі показники: погода, яка в середині січня якраз найнесприятливіша; сезонні борги, що їх люди роздають (а святкові дні спричиняють максимальні витрати); час, який минув після Різдва; рівень мотивації, котра саме на кінець січня досягає мінімальної оцінки; потреба в дії, яка виражається в прагненні втекти куди-небудь і влаштувати собі нові вихідні.

Надавши всім цим показникам числові значення і провівши нескладний підрахунок, Арнол і дійшов свого невтішного висновку.

Хоч багато фахівців заперечують наявність післяноворічної депресії, дослідження показало, що післясвяткову депресію відчуває по закінченні новорічних канікул 21 відсоток усіх опитаних. Тобто кожен п'ятий або ж не дуже любить свою роботу, або ж ніяк не може вирватися з такого приємного і вже звичного вільного розпорядку дня. Ще 24 відсотки вельми сумували, що свята закінчились.

ДОЛІ

Прихопіть, лелеки, гаманець...

Чому до «мадонни з немовлям» з усіх-усюд подалися потенційні наречені?

В очах цієї жінки можна прочитати все її минуле і майбутнє. Як не згадати трагічну історію шевченківської Катерини і як не спроектувати ситуацію на сучасний рівень соціального забезпечення материнства і дитинства. До слова, одним із перших «декретів» новообраного Президента України — багатодітного батька Віктора Ющенка — буде надійна державна підтримка материнства. А поки що...

Про Ольгу Блонську розповів мені колега, власний кореспондент газети «Високий замок» Роман Іванчук.

А з ним нас звела разом трагічна історія загибелі миротворця Віри Петрик, яку ховали в тому самому гірському Старосамбірському районі, де живе нині молода жінка із сім'єю. Але її історія має щасливий фінал і навіює оптимізм: українці — народ незнищенний. Життя триває, лелеки сумлінно виконують свою роботу. От якби птах приносив разом із сповиточком ще й гаманець, зовсім було б добре.

А втім, далебі не завжди гроші приносять щастя. Буває, вчасно мовлене добре слово коштує дорожче. Це слово замовив свого часу лікар Самбірської дитячої лікарні Степан Чумало. Він зателефонував до корпункту «Високого замку» і попросив у Романа Іванчука підтримки для молодої матері, яка вже кілька місяців перебувала в лікарні з немовлям — синочком Іванком. Сказав, що жінці нема куди повертатися. Родичі, які давно вже пустилися морального берега, звинуватили в усіх гріхах породіллю і.... відцуралися її. Вона опинилася в лікарні без копійки грошей, без документів і найменшого уявлення, куди ж податися далі. Лікарі допомагали, як могли. Спробували оформити якісь документи, щоб жінка отримала допомогу на дитину. Це було непросто — допоки не втрутилася газета.

Відтак колезі Роману Іванчуку несподівано випала роль опікуна. Він розповів у газеті про одиноку матір та її проблеми, відкрив рахунок, на котрий добрі люди могли перерахувати для неї гроші. Тим часом доля підготувала сюрприз — майже, як у казці про Попелюшку. До «мадонни з немовлям» з усіх-усюд подалися потенційні наречені із серйозними намірами пропонувати руку і серце. Вони телефонували, писали, приїжджали до лікарні. Її палата потопала у квітах. Ольга, яка не звикла до такої уваги, аж розгубилася.

— Лише через мої руки пройшло чоловіків вісім, — ділиться Роман Іванчук. — А вона вибрала Миколу, хлопця із гірського села. Він приїхав до неї, познайомився і наступного ж дня забрав її додому, до своєї матері. Саме мати, побачивши фотознімок у газеті, почала намовляти сина: «Їдь, бо хтось інший її забере». Я поцікавився у Ольги, чому саме Микола став обранцем? Бо на відміну від багатьох інших претендентів, казала Ольга, він не допитувався, як же вона дійшла до такого життя...

А вдома чекала ще одна несподіванка. Миколина мати геть спростувала український фольклор: « Чужа хата — такая, як свекруха лихая». Свекруха натішитися не може працьовитою, доброю невісткою, а онуком — і поготів. Для хлопчика віднайшли старовинну колиску: торкнешся її раз — вона ще довго гойдатиметься, отож можна побігти по воду чи по дрова.

— Я побував у них вдома перед новорічними святами, бо відчуваю свою відповідальність за цю сім'ю, — розповідає Роман Іванчук. —У хаті — ідеальний порядок, хоча й немає матеріальних статків. Поки що молода родина живе «на віру», але коли будуть зроблені документи, одружаться офіційно. Обіцяли покликати мене. А штамп у паспорті — не головне, вважають вони. У новій сім'ї — радість, якою всі, наче близькі мені люди, поділилися з великою приємністю: Ольга — вагітна, десь через півроку чекають поповнення. А свекруха-мати вважає, що одне—двоє діточок надто мало. Та якби ще трохи грошей.

Під час свят родина мала маленький бізнес: разом накручували із гілок ялиночки — на продаж. У Ольги чи не вперше в житті було справжнє Різдво. Їй усміхнулася Віфлеємська зірка, вона відчуває її світло і тепло усім серцем, усією душею...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Самбір—Львів.

Фото Романа ІВАНЧУКА.

ОБ'ЄКТИВ

7 січня. Київ. У Музеї народної архітектури та побуту «Пирогове» відзначали Різдво Христове.

13 січня. 365 голосами Верховна Рада України подолала вето Президента України на закон «Про затвердження прожиткового мінімуму на 2005 р.», згідно з яким у 2005 році прожитковий мінімум на одну особу становитиме 423 грн. на місяць.

12 січня. У приміщенні Національного музею історії України зустрічали особистий прапор Богдана Хмельницького, який тимчасово передано зі Стокгольма до Києва.

19 січня. В Україні святкували Водохреще.

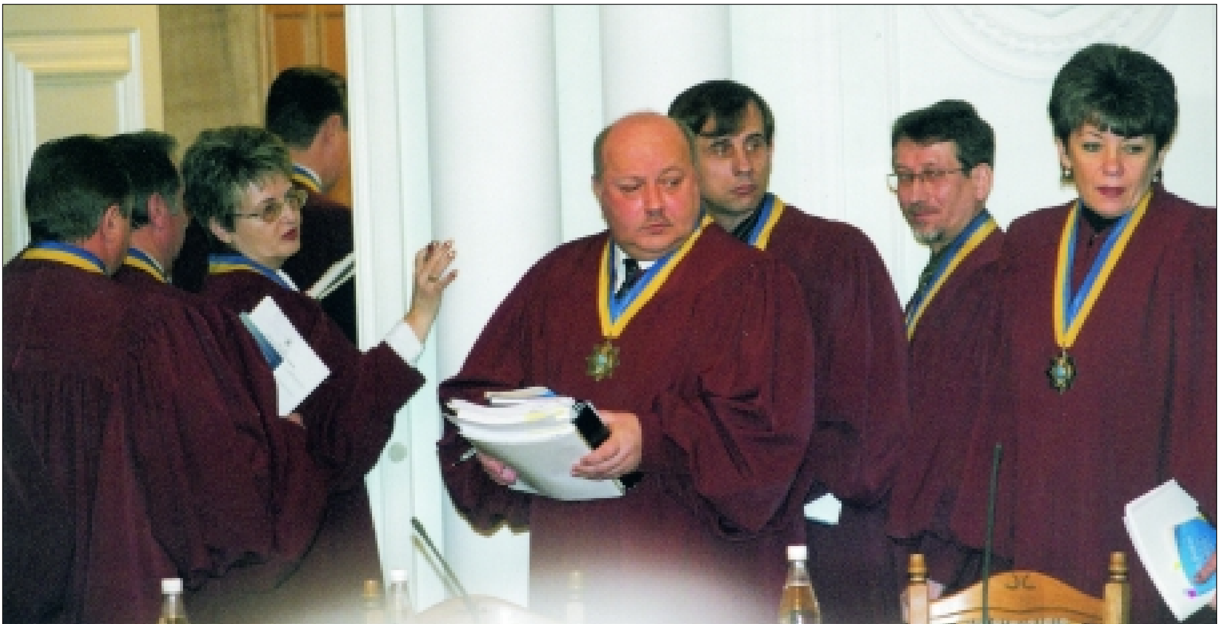
12 січня. На військовий майданчик київського аеропорту «Бориспіль» доставлено труни з тілами загиблих в Іраку українських миротворців.

19 січня. Голова Верховної Ради України Володимир Литвин вручає Почесну Грамоту ВР народному депутату Георгію Пономаренку під час нагородження почесними відзнаками ВР представників різних галузей народного господарства, соціальної сфери та ЗМІ.

19 січня. Київський міський голова Олександр Омельченко відкрив у Деснянському районі столиці новий тролейбусний маршрут №10, який з'єднав вулиці Милославську та Цветаєвої.

20 січня. Верховний Суд України визнав законним рішення ЦВК, що оголосила Віктора Ющенка переможцем президентських виборів 26 грудня 2004 року.

 Січень у житті країни очима фотокореспондентів Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО, Сергія КОВАЛЬЧУКА та Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Чи зраджував Мазепа короля Карла?

ІСТОРІЯ

Вчинки гетьмана Мазепи і досі прискіпливо вивчаються. Йдеться про масштаб його особистості, помислів та культури. Останнім часом деякі історики звернули увагу на джерела, що начебто суперечать уявленням про Мазепу як високоморальну людину.

Йдеться про епізод кінця 1708 р., коли, за опублікованими історичними документами, гетьман послав до царя Петра миргородського полковника Данила Апостола з таємною пропозицією видати шведського короля, аби отримати за це амністію.

«Навіть останній його покровитель та союзник Карл XII був, по суті, ним (Мазепою. — **Авт.**) зраджений, — пише І. Андрєєв у статті «Мазепа» («Знание-сила», 2001, №4). — Для того, щоб помиритися з Петром, гетьман пропонував захопити короля і привести його царю». В. Горак у статті «Таємний план українського гетьмана» («Політика і культура», 2004, №9) пояснює все тим, що гетьман «отямився» й просто рятував життя.

Відома російська дослідниця історії України Т. Яковлева у науковій розвідці «Мазепа-гетьман: у пошуках історичної об'єктивності» («Новая и новейшая история», 2003, №4) теж аналізує цей епізод: «Мазепі або не вдалося здійснити свій план, або він злякався неминучої розправи з боку Петра». Не сумніваються у «зраді» історики Н. Герасименко, В. Артамонов.

В історичних студіях Бантиш-Каменського, Костомарова, Соловйова є два документи, які вони вважали достовірними. Передусім це лист канцлера Г. Головкіна гетьману від 22 грудня 1708 року:

«Ясновельможный Господин! Доношение Ваше чрез господина полковника миргородского Его Царскому Величеству донесено, которой видя ваше доброе намерение и обращение, принял то милостиво и повелел мне к Вам писать с крепчайшим обнадеживанием, что ежели Вы в том пребывати и начатое намерение свое ко исполнению привесть потрудитесь: то не токмо что Вашу Милость в прежний уряд и свою милость принять, но оную к Вам и умножить изволит, и на те кондиции, чрез помянутого господина полковника предложенные, соизволил и гарантеров, желанных от Вас, для содержания той амнистии принимает, хотя (только надлежить вашей милости постараться: дабы о известной главнейшей Особе, по предложению своему, безопаснейшим образом постараться, буде-же и самой той Особе и невозможно, то хотя б о прочих знатнейших то учинити по предложению, а удобно то учинится может, понеже наши войска вблизости оттуда в местечке Веприк обретаются в готовности, куда и убежище безопасное может от них восприято быть с теми особами). Ответу ж Вашей милости на то предложение, с господином полковником миргородским посланное, по се число не было того ради, понеже сумневались, истинно ль то, но понеже Царское Величество из присылки сюда от Вас полковника компанейского Галагана с полком и из изустнаго его доношения, от Вашей Милости ему приказанного, истинну того дела признал; того ради повелел мне с крепким обнадеживанием милости своей к Вам писать; впрочем ссылаюся на письмо господина полковника миргородского, не смея более и перу поверить, и не ведая: имеет ли еще Ваша милость при себе с нами учиненную циферь, которую на удачу в сем письме написал».

Цей лист нібито підтверджено листом миргородського полковника Д. Апостола до Мазепи: «... И хотя мне сначала и веры не няли и за караулом держали и описывались к двору Царского Величества, но оттуду получа указа, отпустили меня за караулом к Его Царскому Величеству, где принят я над сподіванне милостиво, и изволил Царское Величество того предложения, от вашей милости, добродія, приказанного, выслушать у меня сам зело секретно, и хотя то изволил принять зело желательно и весело, однакож о том сумневался, правду ль я то от Вашего Сиятельства поведаю, понеже мне от вас на писме подлинно ничего не выражено».

На перший погляд, «зрада» гетьмана очевидна. Так можна гадати, якщо читати документи без урахування додаткових обставин, контексту тієї доби. Привід сумніватися у ймовірності таємної дипломатії у той час між Петром І та І. Мазепою все-таки є.

Апостол активно діяв у серпні—жовтні 1708 р. у підготовці й проведенні визвольного повстання, але 20 листопада 1708 р. залишив мазепинців. Його відхід у найкритичніший момент після спалення Батурина — наслідок зневіри в успіху. Прагматичний Апостол, переконавшись у слабкості шведської та української армій, припинив боротьбу. Сам Мазепа на руїнах Батурина казав: «Уже тепер... всі діла иначе пойдут, и Украина Батурином устрашенная боятися будет едно с нами держать».

Першим аргументом, який спростовує достовірність наміру Мазепи передати Карла XII та його генералів царю, є доволі проста деталь. Якби Д. Апостол виконував таке важливе завдання гетьмана, то він би за день-два дістався Лебедина (від Батурина десь 150 кілометрів), де була царська ставка. Але миргородський полковник їде зовсім в інший бік — до свого маєтку в Сорочинцях, майже за 100 кілометрів від Лебедина. Саме звідти він надіслав Скоропадському листа, у якому просив нового гетьмана поклопотатися перед Петром І за його помилування — «дабы Его Царское Величество не мел на мене, верного подданого своего, якого гневу и не похотел карати». Апостол виправдовувався: «жодним способом от него (Мазепи. — **Авт.**) не моглем высвободиться и той его змене (которая и неявна нам была) супротив...». У листі нема жодного натяку на якесь таємне завдання. Для чого Апостолу просити у Скоропадського посередництва, якщо він був посланий з таємною місією?

Другим аргументом, що ставить під сумнів ймовірність зради Карла XII гетьманом, є протокол допиту миргородського полковника. Тут знову-таки не натрапляємо на якісь натяки про Апостола як посланця Мазепи. Він свідчить про все, але нічого не каже про таємну пропозицію гетьмана!

Третій аргумент — свідчення полковника Гната Галагана, який у листі канцлера Головкіна фігурує як посланець Мазепи з повторним посланням до царя. Історик Рігельман записав спогад полковника про його відхід від гетьмана. Галаган ні словом не обмовився про те, що виконував завдання Мазепи. Між царем та Галаганом тоді відбувся такий діалог:

«Галаган! Вить ты с Мазепою вместе мне изменил?» — «Нет, государь!» — «Да ты с ним бежал?» — «Я не бежал, но как нам от него объявлено, что, по повелению Вашего Величества, велено нам с ним против шведов идти, то потому мы за ним и следовали, но вместо того, когда мы близ шведов стали, объявлено нам, чтоб мы ему последовали, а он предался уже королю с тем, чтоб отбыть нам от России и быть под Мазепиным управлением, от всех монархов вольным (...) Что ж я, как некоторые и другие, хотя и усомнился, но, отважась, пустился на власть судбины, потому что возвратиться уже от силы неприятельской, как представлялось, никак было невозможно; притом и разсуждал я о себе, что может быть и высвобождусь еще сетей сих, как то и удалось мне теперь. (...) Хотя служить и обещался им, токмо в мыслях держал своих, что не для них, но своему царю, кому я присягою обязан. И так, коль скоро мы стали быть на свободе (...) я нечаянно наехал весьма вдали от войска на отъезжих сих драбантов, которые мною сюда до Вашего Величества приведены 60 человек, кои, не опасаясь нас, яко своих уже людей, были в оплошности. Мы же, окружа, тотчас взяли всех... и, приведя сюда, препоручаем их и себя в соизволение Вашего Царского Величества, и просим, если можем быть еще в доверенности, чтоб мы были такие же слуги, как и прежде, несумнительные».

Тобто і лист Апостола Скоропадському, і протокол допиту Апостола, і спогад Галагана не засвідчують наміру Мазепи зрадити шведського короля. То як з'явилися звернення канцлера та миргородського полковника до гетьмана?

Відповідь знаходимо у кількох рядках, на які чомусь не звернули уваги публікатори тих листів. На чорновому посланні Апостола до Мазепи є правка Головкіна і на останній сторінці припис: «Писма, что писаны к Мазепе по измене ево фальшивые от канцлера». Протоколісти саме так і назвали ці документи, підготовлені із провокативною метою — посварити Карла XII з гетьманом. Цій дезінформації, очевидно, шведи не повірили. Або акція обмови Мазепи чомусь не вдалася. Наміри виставити гетьмана перед його союзниками продажним авантюристом, у всякому разі, не затьмарили шведсько-український союз 1708—1709 років.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Гарбуз на гарбуз

Замість трактату з політичної сміхології

Якби Остап Вишня творив у наші дні, то, цілком можливо, додав би до своїх відомих чухраїнців іще й сукраїнців та пукраїнців, себто синіх і помаранчевих українців. Звісно, журналісти й політологи вже написали чимало, а напишуть іще більше про останній наш надмарафон під назвою президентські вибори. Прочитаємо в тих довжелезних статтях про роль грошей і де вони бралися. Знайдемо запитання на зразок: чи прочитала команда одного з кандидатів книгу з дуже, як виявилося, правильним заголовком «Україна не Росія» перед тим, як запросити політтехнологів із тої держави, що є, відповідно, «не Україною»? Одне слово, багато мудрих речей уже надрукували і ще надрукують. Але чи не забудуть за тими високоінтелектуальними відкриттями й викриттями про роль сміху в забезпеченні перемоги на виборах?

Один житомирський шанувальник Інтернету зібрав у світовому павутинні цілу колекцію відеоприколів — кліпів, створених для того, щоб висміяти конкурента. Вона ділиться на дві надто нерівні частини.

— Нічого не вдієш, люди з почуттям гумору були на боці помаранчевих, у їхніх противників був кадровий дефіцит, — висловив він свою версію цього дисбалансу, запускаючи один за одним «ролики», створені, зокрема, так званою кіностудією «Веселі яйця». Назва циклу «Операція «Проффесор» (саме так, із двома літерами Ф) теж сама за себе говорить.

З антипомаранчевої продукції запам'ятався тільки один кліп. Мабуть, тому, що нагадав про діалог під час біло-синього мітингу. Літня жінка, роздаючи антиющенківські газети, припрошувала тоді:

— Почитайте, що про тих колорадських жуків пишуть.

У відповідь почула:

— То через те, що він «жук», йому діоксин підсунули?

Вловивши сарказм, жінка спалахнула:

— Все одно дотруємо!

Власне, про це і кліп. Там дві дійові особи: «тарган Тимошка» і «колорадський жук — американський зять». Обоє з обличчями, хоч і спотвореними, реальних осіб. Спершу весело танцюють. Потім під мелодію «Священной войны» корчаться, падають і безпомічно ворушать лапами. На екрані дохлий тарган і заклик: «Выбери свой способ борьбы!»

На такому отрутохімікатному тлі помаранчеві сатиричні яйцеатаки мультиплікаційних курей здаються невинними жартами Клубу веселих і кмітливих.

Вибори нагадали, що жовтогарячий колір мають і гарбузи. Чудового вересневого дня у центрі Житомира на майдані Рад зібрали раптом багато молоді — під приводом святкування Дня миру. Велика колона рушила в інший мікрорайон міста. З міліцейським супроводом, під синьо-білими гаслами, понесли гарбуза до обласного штабу «Нашої України». Приходять, а там уже стоїть віз, завантажений... гарбузами. Написи сповіщали, що їх збирають для провладного кандидата. Кажуть, що таку відповідь на акцію синіх «гарбузи для Ющенка» ініціювала сім'я пенсіонерів із приміського села. Ще більшої пікантності ситуації надавало те, що біля воза, мов у почесній варті, стояли двоє міліціонерів. Поки студенти в колоні намагалися збагнути, що й до чого, двоє з носилками, на яких лежав чималенький гарбуз, підійшли до воза й поклали його на велику купу. Навіть звиклі до всього журналісти пирснули сміхом. Після короткої дискусії між активістами помаранчевих і синіх колона рушила назад. Нарешті, зрозумівши комізм ситуації, від того гурту відділилося двоє і, підбігши до воза, пошматували написи, ще й потопталися по них.

А житомирські студенти під час голосувань підтвердили, що гарбуз із їхньої колони тоді потрапив саме туди, куди й треба.

Життя підтвердило: перемагає той, хто сміється веселіше.

Яйця в Інтернеті й гарбузи в Житомирі рахував і фотоапаратом цілився Олексій КАВУН.

І лист Апостола Скоропадському, і протокол допиту Апостола, і спогад Галагана не засвідчують наміру Мазепи зрадити шведського короля

Новорічний легіонер

«Ой, снігу, снігу білого насипала зима!» — згадав дитячий віршик Сидір Морс, притулившись носом до шибки вікна. Надворі мела така завірюха, що світу білого не видно було. У таку годину добре сидіти в теплому помешканні за святковим столом і піднімати чарку за Новий рік та нові гаразди. А засніженими вулицями нехай вештається тільки Дід Мороз. Йому за це добряче платять, враховуючи роботу на свято.

Саме того казкового персонажа для свого сина саме й виглядав президент футбольного клубу «Яничар». Однак той досі не навідувався. Поки йшов тільки сніг. І завдяки йому пригадалась недавня кумедна пригода на тренувальній базі.

Під час одного з тренувань повалив такий лапатий сніг, що гравці, мов ті дітлахи, кинулися ліпити бабу. Осторонь стояли тільки африканці, які побачили сніг уперше в житті. Нарешті осміліли й вони — набравши у жмені білого й холодного, весело кидали його догори.

«Назбирай де кращий і вишли посилкою родичам додому, — лукаво порадив перекладач чорнобровому захисникові. — А що? Адже у вас там зроду такого добра не бачили».

Легіонер і справді притьмом кинувся згрібати докупи небачене для Африки диво. Та через кілька хвилин зупинився і замислився. А потім невпевнено заперечив перекладачеві: «Так він же розтане...»

Регіт, що кілька хвилин тоді стояв на полі, вчувається Сидору навіть зараз. Хоча тепер йому було не до сміху.

«Де його носить? — укотре вибатькував замовленого дідугана. Заблукав десь? Чи може охорона під кожухом і в торбі все перевіряє?..»

Та за мить у двері нарешті подзвонили.

— Дід Мороз до вас, — оперативно озвався охоронець. — Чистий. Можна пускати?

— Дід Мороз! Дід Мороз, — застрибав на одній нозі чотирирічний син, який з нетерпінням очікував на появу гостя.

Та через мить хлопчик так само швидко рвонув від дверей назад, злякано репетуючи: «Бабай! Бабай!..»

На сполоханий голос миттю нагодився господар квартири і від побаченого Мороза у нього теж мороз пішов по шкірі. Адже на порозі стояв довготелесий негр з білою бородою та в традиційному червоному кожусі й намагався заспокоїти сполоханого малого господаря: «Кіндер, малчік, пліз...»

— Що за діла в натурі? — закономірно обурився Сидір. — Цирк тут, чи що?

«Дід Мороз» тільки витріщив очі й мовчав. Натомість збоку вигулькнув меткий чоловічок і взявся «перетирати» конфлікт.

— Тисячу вибачень! Не лякайтесь. Наша фірма віднедавна наймає для цих послуг переважно легіонерів. Просто цей бовдур ще не зовсім добре мову вивчив. Ану кажи: «З Новим...», — почав термосити підлеглого.

— Не пойняв! — взявся руки в боки президент ФК. — Що в усьому місті неможливо знайти нашого парубка чи дядька на роль Діда Мороза?

— Уявіть, шефе, що й справді важко! Бо хіба наші здатні впоратись із цим? Та нізащо!

«Дурить, стерво», — подумав Сидір, а вголос запитав:

— А Снігуроньки у вас теж... той... привозні?

— Аякже! — зрадів прибулий фірмач. — Від япононок до нікарагуанок! Рівняємося на вас. Адже у вашому клубі, кажуть, тепер навіть садівники й прибиральниці — легіонери. Про футболістів взагалі мовчу...

— Вигнати втришия! — кинув охоронцям господар, показавши на безцеремонного гостя. — І цього теж, — не забув і про «Діда», який вже розімлів у кімнатному теплі й почав дрімати.

«Ну діла! — перегодя нервово крокував кімнатою з кутка в куток Сидір. — Дожилися! Вже Діда Мороза вдома не здатні знайти. Подавай їм заморського!»

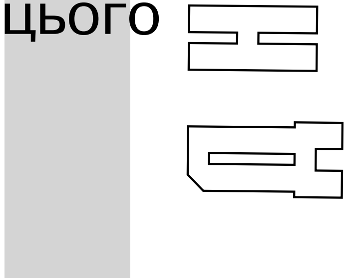
Однак через кілька хвилин він вже цілком заспокоївся й повеселів.

— Не рюмсай, — взявся втішати сина. — По-перше, як зустрінеш Новий рік, так і проведеш. Отож в наступному році тато придбає для команди ще не одного легіонера. А по-друге, тепер вже ніхто не дорікне нам, що ми відмовляємося від послуг співвітчизників. Адже сам бачив — навіть Дід Мороз і Снігурка і ті вже іноземні шабаш... Легіонери тобто.

Павло КУЩ.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

■1905 р. Кривава неділя в Петербурзі. Початок першої російської революції. ■1908 р. Народився фізик-теоретик Лев Ландау. Нобелівський лауреат. Тривалий час працював у Харкові. ■1918 р. Центральна Рада IV Універсалом проголосила самостійність Української Народної Республіки. ■1946 р. Утворено Закарпатську область. ■1980 р. Помер театральний режисер Володимир Неллі. 1931-62 роки — в театрі ім. Лесі Українки в Києві. ■1991 р. Розпочалося виведення радянських військ зі Східної Німеччини (НДР).

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Веління часу

У зв'язку з останніми подіями народна газета «Олігархічні новини» змінила назву на «Жовтогарячі новини».

ОГОЛОШЕННЯ

Солідній фірмі потрібна дівчина легкої поведінки для серйозних доручень.

Добродійники

У БРК напередодні інавгурації нового вождя оголошено позачергову амністію криміналітету. Тим самим зроблено одразу дві важливі справи. Перша: правителі виявили надзвичайне милосердя та гуманізм, друга: правоохоронні спецпідрозділи поповнилися тисячами бритоголових.

З любов'ю

У БРК у рамках регіональної програми «Схід добра—2005» пройшов показ методів, за допомогою яких органи державної влади, силові структури вибивають з народу любов, підтримку та повагу до своїх персон.

Закон і право

Абсолютна більшість громадян БРК своєї Конституції, мабуть, не читали, тому думають, що бардак, корупція, розгул злочинності та узурпація влади їм гарантовані Основним Законом.

Вакансії

Телеканалу «Банд Інтернешнл» потрібні на роботу муляри для перефарбування білого на жовте і навпаки.

Олександр ПЕРЛЮК.

ТЕЛЕРЕПОРТАЖІ ОДЕСЬКИХ ДЖЕНТЛЬМЕНІВ

Хто він? Звідкіля прийшов?

Кор.: Сучасний бізнесмен. Хто він? Звідкіля прийшов він у бізнес?.. Щоб задовольнити величезну глядацьку цікавість до цієї теми, ми запросили на передачу голову правління «Кримінал-банку», директора СП «Гоп-стопконсалтинг» Сергія Петровича Дядька... *(У кадрі Кореспондент і С. П. Дядько.)* Сергію Петровичу, я знаю, що у вашому розпорядженні всього кілька хвилин. Насамперед дозвольте подякувати вам за те, що ви знайшли час відірватися від справ і люб'язно погодилися до нас прийти.

Дядько: Так, був напряг... у сенсі деякі труднощі. Ми ж зараз із братвою... ну, в сенсі з партнерами по бізнесу були на сходняку... в сенсі на ділових переговорах...

Кор.: Нашим телеглядачам буде, певно, цікаво довідатися, як у вас, бізнесменів, відбуваються ці ділові переговори.

Дядько: Ну, як відбуваються... Почали одного мочити... ну, в сенсі шукати компроміси, другого...

Кор.: Спасибі, спасибі!.. Скажіть, а такого роду дії не призводять до якихось ускладнень із законом?

Дядько: Та ні, ну що ви! Ми ж ментам платимо... у сенсі активно взаємодіємо з правоохоронними органами...

Кор.: Ну що ж, спасибі за цікаве, змістовне інтерв'ю.

Дядько: І вам спасибі!.. До речі, коли хтось на вас наїжджатиме... ну, в сенсі кривдитиме вас — відразу ж мені дзвоніть!

Кор.: Спасибі, Сергію Петровичу!

Дядько: Та який там Сергій Петрович! Для тебе я просто Фіксатий!..

ДОШКА ПОШАНИ «КУРЕНЯ»

«Владельцу заводов, газет, пароходов...»

Олександр Волков, народний депутат України — на запитання журналістів, чи може Юлія Тимошенко пройти парламентське горнило на посаду прем'єр-міністра:

— Як пароплав! Во!!! Тому що за нею стоять такі солідні люди, як я...

Від чергового:

— *Треба думати, якщо раніше ви були директором Верховної Ради, то тепер можете стати директором морського департаменту?*

На захист безрогих

Леонід Черновецький, народний депутат України:

— Якби ми присвоювали ідентифікаційний код усім коровам і свиням, які є в країні, ми побачили б, що половина з них знаходиться в адміністрації Президента.

Від чергового:

— *Комітет захисту тварин надзвичайно стурбований такою безвідповідальною заявою пана Черновецького.*

Усі, без винятку...

Володимир Жириновський, лідер ЛДПР:

— Усі мерзотники посли знаходяться в СНД. Вони нічогісінько не роблять для покращення відносин між нами, починаючи з Черномирдіна в Києві і закінчуючи нашим послом у Казахстані.

Від чергового:

— *Цікаво, що заспівав би пан Жириновський, якби випив, скажімо, більше «мерзавчика»?!!*

Герої нашого часу

Юлія Тимошенко, лідер коаліції «Сила народу», про президента Л. Кучму:

— Мені шкода цю людину, тому що оцінку йому дадуть підручники з історії. І покаранням буде те, що про нього читатимуть діти в школі...

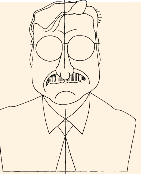

Від чергового:

— *А мені здається, головне не те, хто читатиме, а хто писатиме цей підручник. Якщо автором буде, скажімо, професор історії Дмитро Табачник, то там фігуруватиме два герої нашого часу — він і Кучма...*

Малюнки Василя ФЛЬОРКА, Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО, Миколи КАПУСТИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ

з 24 по 30 січня 2005 року

Ви усвідомите й оціните ступінь об'єктивних труднощів і перешкод, які склалися на цей момент. Зможете побачити, чи варто відмовитися від своїх бажань, чи слід продовжити наполегливо добиватися їх здійснення.

ОВЕН. Головною вашою турботою буде прагнення щось зробити для досягнення задуманого, для сім'ї і дому. Перш ніж діяти, зважте свої можливості й сили, щоб або відразу підкоритися людям більш впливовим, або диктувати свої умови. Пам'ятайте, що конфронтація вам не потрібна, бажання застосувати владу може призвести до невдачі. Не забувайте про свою мету, можливо, заради неї треба поступитися.

ТЕЛЕЦЬ. Для вас головним завданням буде участь у справах близьких і оточуючих, що може принести успіх і користь, а іноді забиратиме дуже багато сил, терпіння і часу. Вам необхідно бути діяльними і товариськими. Можливо, розпочнеться новий цикл навчання або з'являться нові інтереси, які значно вплинуть на ваше життя. Та якщо ви колись щось пропустили, недовчили, тепер це створить вам проблеми. Не бійтеся втратити — натомість отримаєте нове і краще.

БЛИЗНЮКИ. Ваша мета — заощадити, накопичити, утримати кошти або придумати, де їх узяти. В декого буде прагнення розбагатіти, піднятися. Вдасться це лише тим, кому вистачить терпіння й завзяття, бо всього доведеться добиватися своєю працею, своїми силами. Ви маєте пройти перевірку на міцність і терпіння. Можливо, вам треба навчитися заощаджувати, коли ще не навчилися. Цього тижня можете потрапити у нове товариство.

РАК. Намагатиметеся робити саме те, що хочеться, прагнути досягнення особистого творчого задоволення. Труднощі, з якими зіткнетеся, є відображенням ваших внутрішніх проблем. Можете самі не скористатися зі свого успіху або ж створити й побудувати своє благополуччя власними руками. Ви або забагато хочете, або пропускаєте момент і не користуєтеся наданими вам можливостями. Можете добитися помітного поліпшення здоров'я, якщо наважитеся на кардинальні зміни у режимі дня, дієті.

ЛЕВ. Проблема в тому, що ви позбавлені зовнішньої особистої ініціативи або скуті життєвими обставинами, але ненадовго. Цей час необхідний для ретельного обдумування вашої подальшої стратегії. Успішною буде творча робота на самоті, а можливо, вам запропонують узяти участь в дослідницькому або секретному проекті. Приділіть більше часу оздоровчим процедурам. Можете собі дозволити добре обдуманий ризик. Нині ви здатні внести у своє творче життя щось нове.

ДІВА. Вам можна ризикнути й спробувати нові методи, новий життєвий стиль. Якщо необхідно взяти участь у новій справі, то вельми ймовірно, що виникнуть труднощі, з якими ніколи не стикалися. Можливо, доведеться самостверджуватися у новому колективі, труднощі можуть виникнути через відсутність видимого результату — ще не час. Не засмучуйтеся, майте терпіння. Використайте цей тиждень для задоволення особистих амбіцій або пошуку нових перспектив.

ТЕРЕЗИ. Вам слід зосередитися на своїх професійних досягненнях, зміцненні службового престижу і соціального становища, лідерстві, владі. Можливо, для цього доведеться взяти на себе додаткові обов'язки і, як наслідок, виконати багато роботи. Не пасуйте перед труднощами і перешкодами — може, варто зачекати, перш ніж рухатися далі. Автомобіль та інші транспортні засоби, подорожі, комунікативне обладнання, прилади для оселі й офісу, контакти і кореспонденція стануть найімовірнішими сферами ваших інтересів.

СКОРПІОН. Актуальною темою у вашому житті стане вища освіта або підвищення кваліфікації. Можливо, що для здобуття їх вам потрібно буде себе обмежувати й дисциплінувати, і це буде набагато складніше, ніж ви думали. Якщо наважитеся поїхати надовго чи назавжди за кордон, то вам буде важко пристосуватися і звикнути до іншого способу життя. Зосередьтеся на пошуку можливостей поліпшення свого фінансового становища.

СТРІЛЕЦЬ. Ви зможете усвідомити, що заважає досягнути успіху в розв'язанні фінансових проблем. Також можете зрозуміти, що слід робити, щоб інтимні стосунки стали гармонійнішими. Хоча вас можуть спровокувати і доведеться застосувати силу і владу; але так ви лише віддалитеся від результату, якого прагнете. Знадобиться терпіння і витримка, особливо у вирішенні особистих питань. Ви можете змінити й поліпшити свій імідж і самооцінку, можете стати більш вольовою і динамічною людиною.

КОЗЕРОГ. Ви всіляко прагнете самоствердитися. Цього тижня зможете зрозуміти, як вам краще діяти далі. Головне питання, яке слід вирішити, — наскільки далеко поширюється ваша влада і вплив, особливо це стосуватиметься партнерських відносин. Пам'ятайте, що ви своїми вольовими рішеннями можете зіпсувати стосунки з близькими і потрібними людьми. Це період прояву таємних сторін вашого життя, оскільки боротьба й успіхи, досягнуті вами, приховані від зовнішнього світу.

ВОДОЛІЙ. Ви повинні прагнути більшої свободи і збільшення своїх повноважень. Якщо не захочете взяти на себе відповідальність за виконання дорученої вам роботи, то можете зіткнутися з проблемами погіршення вашого становища і здоров'я. Шукайте середину між проявом своєї влади на роботі відносно співробітників і свого підкорення начальству. Якщо ви є членом якоїсь організації, то прагнутимете посісти в ній більш впливове становище.

РИБИ. Ви зможете усвідомити, які труднощі і чому виникли у спілкуванні з дітьми або коханою людиною. Можливо, це буде пов'язано з вашою творчістю чи хобі. Самооцінка і здатність реалізації власних амбіцій підвищаться. Ви не можете дозволити комусь приймати за вас важливі рішення. Якщо ж проявите гнучкість, то результати вашої праці принесуть вам громадське визнання й почесті. Вдало складатимуться відносини з начальством і впливовими людьми.

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Якби не зима, то й літо довше

23 січня — Маркіяна. Його називали ще Грицем-літозазивачем: який день — таке й літо. Іній на стіжках — мокрий рік.

25 січня — Тетяни. Якщо вигляне сонце, то рано прилетять птахи з вирію, а коли сніжно, то дощитиме по літі.

28 січня — Отдання, Видення. Вважається, що цього дня чаклунки дають «даннє», тобто ворожать.

Прикмети січня

- Яскраві присмерки — на холоднечу.
- Місяць яскравий — на ясну погоду, а блідий, покритий туманцем — на сніг.
- З'являються біля сонця чи місяця райдужні кола — в найближчу добу погода погіршиться.
- Якщо січень мокрий та з відлигами — жди холодного літа.
- Якщо січень сухий, морозяний, то буде сухе й спекотне літо.

Голос України

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- (р) Платні матеріали.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн., для підприємств і організацій — 6,00 грн. на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 3011012. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»